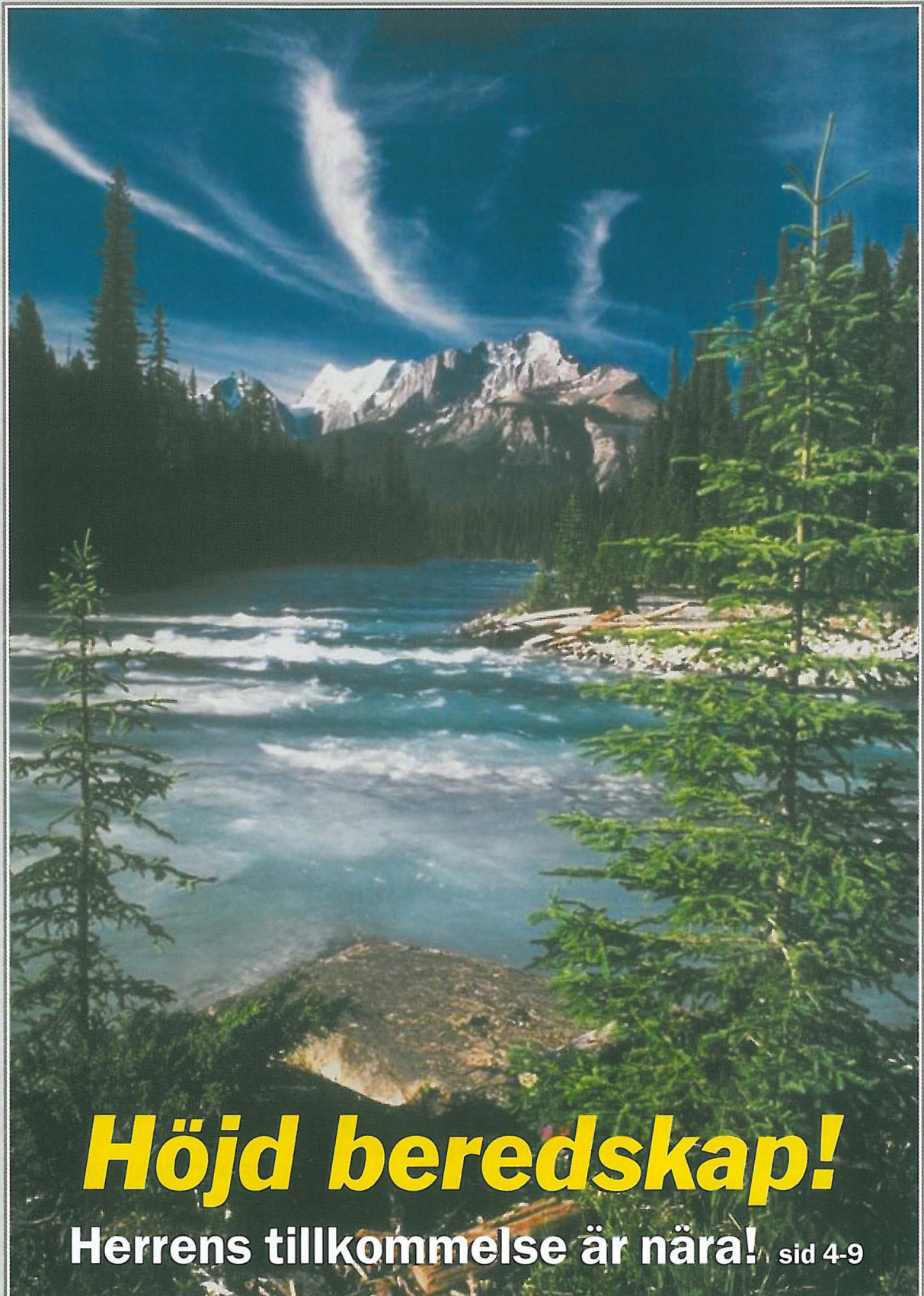

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Höjd beredskap!

Herrens tillkommelse är nära! sid 4-9

UR INNEHÅLLET

LEDARE

Ordet vart kött 2

PREDIKAN

Profetisk varning 4

En plats att fly till 18

Ljusstaken 22

MISSION

När ska ni bygga er kyrka? 16

REPORTAGE

Kämpa för sanningen! 10

ARTIKLAR

Skökan på vilddjuret 6

Herrens tillkommelse 8

Taizé - med rätt till enhet? 26

Träd upp i tid och otid! 21

Tidningen MARANATA!

ANSVARIG UTGIVARE

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION

Ulla Näsholm

ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén

berno.viden@maranata.st

OMSLAGSBILD

Cosmi Corporation

ADRESS

Bällstavägen 100

Box 201 34

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.maranata.st

E-mail: info@maranata.st

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag

Bromma 2000

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

©MARANATA!

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

Ordet vart kött

Varför är kristenheten så upptagen med att bygga julkrubbor, uppföra juloratorier, ordna processioner och kulturella julfester av alla slag, när julens centrala budskap är att Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss?

DETTA GUDOMLIGA MYSTERIUM påminns vi om på ett speciellt sätt i samband med julen. Gud själv "genom att sända sin egen Son som syndoffer, han som till det yttre var lik en syndig människa, och i hans kropp fördömde Gud synden". (Rom. 8:3)

Vi har hört förkunnelsen. Vi har förundrats över hur Kristus "genom den evige Ande framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud" och därigenom kan "rena våra samveten från döda gärningar, så att vi tjänar den levande Guden." (Hebr. 9:14).

När Jesus iklädde sig människogestalt, så var det inte bara fråga om att bli ett felfritt offerlamm. Genom sin förkunnelse och sitt liv betonade Gudasonen, Människosonen, med kraft att lagen inte bara handlade om yttre ceremonier och bokstavsträldom.

I sin bergspredikan framhöll Jesus lagens andemening på ett sådant sätt att var och en som lyssnade förstod att människans möjlighet att nå Gud genom att uppfylla lagen var helt utesluten.

Jesu ord om att "det är lättare för en kamel att komma in genom ett nålsöga, än för den som är rik att komma in i Guds rike", gäller inte bara den rikedom vi vanligtvis tänker på. Varje människa gör sina försök att klara av tillvaron. Studerar, arbetar, utnyttjar eventuella talanger. Den fattigaste och svagaste försöker också genom någon insats beveka omgivningen och Gud att inte bli alltför nedlåtande behandlad. Men allt detta är våra mänskliga resurser, som Gud har förkastat.

Hebréerbrevets undervisning om Jesu försoningsverk är kristallklar:

"Det är omöjligt att tjurars och bocars blod skulle kunna utplåna synder.

När Kristus träder in i världen säger han därför: *Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du berett åt mig. Brännoffer och syndoffer glädde dig inte. Då sade jag: Se, jag har kommit, Gud, för att göra din vilja. I bokrullen är skrivet om mig.*" (Hebr. 10:4-7)

IDELIGEN KONFRONTERADES Jesus med människor som försökte bygga sig en egen väg till sann gudsgemenskap och evigt liv. Den rike ynglingen gick bedrövad bort. Han hade många ägodelar.

Kvinnan vid Sykars brunn, synderskan som förbrukat sitt livskapital med ett dåligt leverne, förvandlades till en ivrig evangelist när hon fick klart för sig att hon inte behövde uppfylla några ceremoniella krav för att möta Gud.

"Tro mig, kvinna, den tid kommer, då det varken är på detta berg eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. Ni tillber vad ni inte känner, vi tillber vad vi känner, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja den är redan här, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha." (Joh. 4:21-23).

Kvinnan tog fasta på Jesu ord om att tiden redan var inne. Hon sprang in i staden och förkunnade det glada budskapet om att Messias var kommen. Och av de så föraktade samariterna kom många till tro.

PETRUS SKRIVER I SITT FÖRSTA brev om denna frälsning som profeter så ivrigt forskat och rannsakat Skrifterna för att få klarhet i. "De undersökte vem eller vilken tid Kristi Ande i dem visade på, när han förutsade Kristi lidanden och

den härlighet som skulle följa." (1 Petr. 1:11). Och så avslutas detta kapitel med en påminnelse om det Jesaja profeterat: *"Allt kött är som gräset och all dess härlighet som blomman i gräset. Gräset vissnar bort och blomman faller av, men Herrens ord förblir i evighet."* Med triumf kommenterar så aposteln: "Det är detta ord som har förkunnats för er som ett glatt budskap!" (1 Petr. 1:24-25)

Ständigt måste man under det gamla förbundets tid bära fram synd- och skuldoffer, ständigt påminnes man om att den ofullkomliga människan var skild ifrån den helige Guden. Men profeterna talade om en ny tidsålder, med löfte om att var och en som åkallade Herrens namn skulle bli frälst, vilket innebar en ny födelse, ett nytt hjärta, en ny ande och medborgarskap i Guds rike. (Hes. 36:26-28)

I HEBRÉERBREVET FÅR VI en suverän undervisning om den nya tidsålderns förbund, där vi födda och döpta i den helige Andes väsende och liv har kommit in i detta gudomliga rike som aldrig kan vackla.

Här i tiden har vi fått endast en försmak; Andens uppfyllelse är panten på arvet som tillfaller oss vid slutfrälsningen då Herren uppenbaras helt och fullt. Men denna Andens pant ger oss redan nu tillträde till det allra heligaste, till vår himmelske Fader.

"Åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud. Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning." (Joh. 1:12-14)

Det Johannes här vittnar om innebär att var och en som tror på Jesus Kristus och bekänner honom som sin Herre, med nödvändighet dör bort ifrån den gamla skapelsen. Genom dopet manifesteras denna mäktiga övergång från dödens och fördörelsens värld till ett rike som aldrig kan vackla, det rike där vi skådar vår Frälsare ansikte mot ansikte.

Vi behöver mer än någonsin påminna oss om vad det innebär att Ordet vart kött. Han, som var rik, blev fattig för vår skull, för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika. (2 Kor. 8:9)

VARFÖR ÄR KRISTENHETEN så upptagen med att ordna julkrubbor, uppföra julatorier, ordna processioner och kulturella julfester av alla slag, när julens centrala budskap är att Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss?

"Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa. Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig och blev lydig ända till döden - döden på korset.

Därför har också Gud upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skall böja sig, i himlen och på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herre." (Fil. 2:6-11)

Aposteln Paulus skrev vidare till sina andliga barn i Filippi att han sörjde över att många vandrade som fiender till Kristi kors; ett liv som leder till säker undergång. Denna njutningsreligion, som bara söker världens och tidens goda på livets alla områden: karriär, skönhetsupplevelser bekvämlighet och utlevelser utan normer. Vi känner nog alltför väl igen beskrivningen också på vår tid:

"De hava buken till sin gud, och söka sin ära i det som är deras skam". Men så kommer en kraftig uppmuntran till församlingen från dess grundare, som trots att han satt i fängelse sprudlade av hopp och glädje:

"Men vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare. Han skall förvandla vår bräckliga kropp, så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet. Ty han har makt att lägga allt under sig." (Fil. 3:18-21)

Här har vi den konkreta konsekvensen av att vår Herre Jesus blev människa. Han steg ned som människoson, i allt lydig sin himmelske Fader. När han genom dopet i Jordan invigdes till sin ofertjänst, uttalade hans Fader från höjden en mäktig bekännelse: "Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje."

SOM ETT FELFRITT OFFERLÄMM kunde Jesus bli det fullgoda offer för synden som Guds rättfärdighet krävde. Ordet vart kött. Och då han uppstod från

de döda i härlighet, blev han så stamfader för den himmelska släkten, där var och en som tror på Frälsaren Jesus Kristus har sin tillhörighet.

Johannes varnar i sitt andra brev för de många bedragare som gått ut i världen och inte bekänner att Jesus är Kristus, som har kommit i köttet. Han förklarar med skärpa att en sådan är bedragaren, Antikrist. Så lägger den gamle aposteln till en vädjan, en förmaning till de utvalda som han så kämpat och lidit för: "Se till att ni inte förlorar det vi har arbetat för utan får full lön."

Vi får inte tappa bort denna bekännelse att Jesus är Kristus, kommen i köttet. Han är Ordet som vart kött, för att vinna åt sig en brud, född av himlen. Därför måste vi ständigt påminna oss om att vår tillvaro här endast är en pilgrimsresa genom en fördömd värld, och vår uppgift här är att vara ambassadörer för himlen.

MIN VÄN, HAR DU TAGIT emot Jesus Kristus som din Frälsare och Herre? Genom dopet till Honom blir du iklädd det nya livet. Den som är född ovanefter, i andens väsende, får aldrig någon ro på jorden. Liksom sin Herre får han erfara att han inte har någon plats att vila sitt huvud.

Det enda som ger sann frid, glädje och hopp är förväntan att vår Herre snart kommer till vår slutfrälsning, då vi till fullo ska erfara vad det innebar att Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss. Vår räddning ligger i att hålla fast vid det härlighetshopp, vars fullbordan ligger framför oss! (Hebr. 6:18)

Gud vare tack, för hans ousägligt rika gåva! ■

Text:
Stina
Fridolfsson

Profetisk varning till förs

En tidig morgon fick jag besök i mitt sovrum. Den som kom in i rummet och ställde sig vid sängen och tittade på mig var en förklädd furste från mörkets värld. Ur munnen sprutade, som ur drakens gap: "Vi ska inta Jerusalem!" Och så sa han en gång till: "Det ska du veta, vi ska inta Jerusalem. Tro inte att ni kan hindra det! Ha, ha, ha!"

Det kommer att hända något förunderligt märkligt och oerhört i Jerusalem inom kort. Men då vet vi som tillhör Guds församling, pris ske Gud, att vi ska till det nya Jerusalem. Vi är på väg dit.

Det gäller att vara orienterad, ha höjd beredskap, vaka, vänta och bida och förnimma i sin ande: Jesus kommer! Segerhjälten från Golgata kommer!

När tron får näring, sker det vi annars strävar efter men aldrig uppnår. Vi växer upp till honom. Är det inte fint att Gud ordnat så att vi får möta honom inte genom självarbete, utan genom Guds väldiga nåd, som verkar på mångahanda sätt. Där finns alla nyanser, färger. Där finns skönheten, men där finns också livet till hälsa och förvandling för att möta honom själv.

Sjuka kom till Jesus – det viktigaste för denne himmelske läkare var inte att ställa diagnosen, men att hela – bota. Fortplanta liv. Ge av sig själv. Riktigt demonstrera vem Gud är, vad han vill och förmår.

Vi tror att Jesus har övervunnit ondskans makt. Fastän vi icke vandrar i åskådning, så tror vi det och fröjdar oss

över honom som vi inte har sett. Vi fröjdar oss med en utesäglig, härlig glädje. Det levande hoppet säger oss att Han kommer för att hemförlova sin dyrt köpta brudskara. Vilken högtidsdag som ligger framför! Guds folk, detta pinade folk runt omkring i världen ska förlösas från fattigdom, sjukdom och förtryck. Jag tror till och med att det kommer en stor skara från fängelserna runt omkring på jorden. Han har varit där också, denne Jesus. Många sjuksängar ska bli tomma.

Vi har ingen sjuklig längtan till himlen, men vi gläder oss över att vi har en framtid och ett hopp som inte är förhoppningar och prognoser, utan en framtid och ett hopp. Ty Gud har tänkt underbara och höga tankar för oss.

Blicka uppåt! Sänk inte blicken, bro-

”

-Det kommer att hända något förunderligt märkligt och oerhört i Jerusalem inom kort. Men vi som tillhör Guds församling, vet att vi är på väg till det nya Jerusalem.

-Det gäller att vara orienterad, ha höjd beredskap, vaka, vänta och bida och förnimma i sin ande: Jesus kommer!

-Segerhjärten från Golgata kommer! ”

**Bibelstudium av
Arne Imsen
december 1998**

Foto: Mikael Eliasson

umlingen

der och syster. Bakom molnen lyser solen.

Profetisk hälsning:

Anden säger mig att inom kort kommer att ske ett mycket märkligt utspel. En fredstraktat kommer att upprättas. En falsk fred kommer att erbjudas mitt utvalda folk, säger Herren. I sin strävan efter fred och djupa längtan att få ro i landet går de med på det. Mitt folk, den största skaran som församlats till sitt hemland, ska då slaktas ned.

En liten skara ska vara kvar. En tredjedel av den totala hopen ska vara kvar. Då det är slut på alla deras egna resurser och det inte finns något mera att ställa upp med för att erbjuda motstånd, då ska jag, som jag sagt genom mina profeter,

ställa min fot på Oljeberget. Då skall detta folk som levt under förstockelse i flera årtusenden, då ska de se mig och få svar på hela sin Messiaslängtan. Och jag ska inta Davids tron.

Mitt rike skall upprättas och detta folk skall se mig, som de har stungit. Och de ska falla ned i bön om förlåtelse, och jag ska upprätta dem. Detta folk skall jag frälsa på en dag och döpa dem i min ande, säger Herren.

Guds egendomsfolk

Tack Herre, att du är historiens Gud. Du har aldrig övergivit ditt folk, än om det periodvis sett ut som om de skulle gå under. Då har du kommit med räddning.

Syskon, tänk att de ska se Honom som de stungit! Då är de reducerade till ett intet. Det blir ett möte vid det kors där de förkastade Honom. Det som gick sönder och brast för två tusen år sedan ska uppenbara sig med kraft och det skall bevisas att Han sett till sitt folk och berett det förlossning.

Tack Fader, att du vakar över det. Herre, du såg min ohyggliga ångest då jag konfronterades med denne furste som hotade att de skulle inta Jerusalem och ingen ska kunna hindra det. Det är du som ska upprätta makt och ära i en värld där allt är förstört, förbränt och förbrukat, då det inte finns något mera att leva av och leva för.

Vet du vad det är som gör att detta folk kommer att erkänna Jesus som sin Messias? Det är naturligtvis hans bländande skönhet och himmelska härlighet, men det finns något mera på den här sidan om evigheten. Judarna som tvistade med Jesus om att vara Abrahams barn ska få vara med om den sällsamma erfarenheten att de känner igen Abraham i honom. Åh, det är ju Isak! Det är ju Jakob! Fäderna! Det är ju Josef! Men det är ju Mose!

De ska känna igen alla dessa gestalter, portalfigurerna i Guds rike ska de känna igen. Inför detta oerhört överväldigande, försmäktande möte, kommer de att böja sina knän och benådas, upprättas, fyllas med Anden.

Framtidens missionsfolk

Israel kommer så att bli det stora missionsfolket. Gud ska sprida sin förunder-

liga kunskap på ett nytt och annorlunda sätt. Församlingens, hedningarnas tider är förbi. Det heter: ingen tid skall givas mer. Vilken framtid! Vilket hopp! Vilka möjligheter vi har att få leva på en hög andlig nivå och hoppas på Gud och ha själens ankare, tanke, vilja och känsla i det himmelska, innanför förlåten. Vi har fäste hemma. Vi har fäste för tanken, vi har fäste för känslan, vi har fäste för viljan, än om det rasslar ibland i förtöjningarna, så håller det.

Vilka privilegier vi har! Det är självklart att Herren förväntar sig att vi ska bära vittnesbörd om honom. För han vill att alla människor ska bli frälsta. ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son, på det att var och en som tror på honom icke skall förgås, utan hava evigt liv.”

Detta enorma missionsuppdrag har han anförtrott åt oss. Vår uppgift i livet, i tiden i detta nu är att skyndsamt se till att skaran blir fulltalig. Herren frågar inte efter matrikelförda medlemmar. Den himmelska skaran är inskriven däruppe och han önskar ingenting annat än att vi ska sprida frälsningens budskap precis överallt där vi rör oss på ett eller annat sätt.

Har vi inte så stora chanser att tala och vittna med våra ord, kan vi utträtta oerhörda ting med det hemliga vapen Gud gett oss: genom bönen. Bed, sa han, som själv var den store förebedjaren. Bed, och ni skall få. Sök, och ni skall finna. Bulta på dörren, klappa på! Vad ska ske då? Han ska öppna. Tre ting. Du ska få. Du ska finna bortglömda skatter. Du ska berikas i ditt liv och upptäcka vad du aldrig tidigare förstätt. Det finns dörrar som han har upplåtit.

Jag har ropat till Gud, och jag tror att han ska höra bön, om att vi i Maranataförsamlingen ska bli en själavinnande församling. Detta själavinnande förutsätter att vi överlämnar oss åt Honom. Det kan innebära att få bära den nöd som han hade för dig och mig. Han vill lägga den nöden på våra hjärtan.

Jesus sa: De ser ut som får utan herde. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare – medarbetare, skördearbetare – till den myckna skörden. Det finns kvalitet, det finns kvantitet, det finns äkthet.

Nu ska vi tänka på nödvändigheten av att bli orädda själavinnare. Det kan inne-

Foto: Cosmi Corporation

Skökan på vilddjuret

**Ur Folkvärldens slutkris av
Johannes de Heer.
Svenska Alliansmissionens
Bokförlag, 1926**

Den rena bruden är i bibeln en bild av församlingen. Lammets brud är Kristi församling; men skökan, den från tron avfallna, är Vilddjurets kyrka. Kristus kommer med de sina, Vilddjuret kommer även med de sina. I Upp. 17 se vi alltså icke blott det scharlakansröda vilddjuret utan även den scharlakansröda kvinnan, som sitter på vilddjuret. Hon är styggelseernas hemlighet. (v. 5), medan Kristi brudförsamling är gudaktighetens hemlighet.

Upp. 13 har nu redan visat det som är i annalkande, nämligen det ofrånkomliga tvånget att tillbedja Vilddjuret vid risk att eljest icke få köpa eller sälja något. Men i Upp. 17 se vi bilden i dess helhet. Skökan på vilddjuret visar hän på en religiös makt, som leder vilddjurets politik.

Skökodom och horeri äro städse bibliska beteckningar för avguderi och avfall från Gud. En skökokyrka är följaktligen en sådan, som väl bär Kristi namn men i verkligheten tillhör en annan.

Att det skall gå så långt med den avfälliga kyrkan, att hon i uppenbart horeri med Vilddjuret skall strida mot Gud och hans sanna dyrkan, väcker Johan-

bära att när du överlämnar dig åt honom, upplever du en obeskrivlig nöd. Det blir en livsfråga. Ge mig barn, annars så dör jag! Vi kan inte överleva om vi inte får se detta Jesusliv fortplantat.

Konkurrenterna är många. Hanna upplevde kritik, konkurrens och nedsättande omdömen. Hon kunde inte bedja i templet heller. Hon fick inte tappa bort verkligheten att hon var en kvinna. Men då upptäckte prästen något som gjorde honom häpen när han såg hennes mun röra sig. Så sa han: "Laga så att ruset går av dig!" Men det var böneruset, som är en väldig kraft. Har du upplevt det? Att bli riktigt hänryckt och hängiven.

Då du i uppgiften upptäcker besvikelser och missräkningar, innebär detta en slags förunderlig reaktion, ty dess mer

ger oss Herren av sin härlighet. Allt det vi möter blir vad Gud vill att det ska vara. Varje prövning, varje svårighet, varje problem – kalla dem vad du vill, men kom ihåg, allt detta får du vara med om därför att Gud vill uppenbara sina outtömliga resurser. Och så är han faktiskt nitälskande, så han önskar inget annat än att vi ska fatta och förstå att han vill delegera oss kraften som sonen ägde, så att vi kan bli hans vittnen.

Herre Jesus Kristus, du vet vad du behöver göra med var och en så detta inte bara blir ett bejakande, så att vi tar emot med acklamation, men gör något – kanske till och med något ovanligt, ja, vad som helst med målet: "rädda de döende, lyft dem som sjunka, Jesus är fräl-saren även för dem".

Parusia

Himmelens Gud, låt denna Ande som bodde i din son, denna Ande som verkade i den första församlingen, få vara mäktigt verksam i vår gemenskap. Tack för seger i hemmen, på arbetsplatsen, på torget, i mötet med människorna. Vi vet att vi många gånger inte kan nå dem. Det verkar som om det skulle finnas en osynlig plåt som omger dem. Men du har sagt: *bedjen därför skördens Herre att han sänder ut arbetare* - medarbetare, grovarbetare, skördearbetare - till sin myckna skörd.

Herre, nu kommer vi till dig. Tack för ynnesten att få vara din medarbetare, din grovarbetare. Tack och lov, efter fullbordat uppdrag och arbetsdagens slut skall

nes' ytterliga förvåning (v. 6). Det tycktes honom omöjligt, att församlingen, som på hans tid var som ett slaktoffer, en gång skulle bli en mäktig världskyrka. Han förundrade sig över att Rom, staden på de sju kullarna, på hans tid hednavärldens tron, i kommande tider skulle bli den avfälliga kyrkans tron (v. 9). Och även om en del detaljer i tolkningen av Upp. 17 och 18 icke är så klara, så är de stora huvudlinjerna tecknade tydligt nog.

Bärrarinnan av namnet: Det stora Babels hemlighet, modern till skökorna och till styggelserna på jorden, arvtager-skan till de hedniska mysterierna, förföljarinnan av Guds folk och hon, som bedrivit horeri med alla jordens konungar – hon är så tydligt karakteriserad, att ett misstag på denna punkt är uteslutet.

Var finnes en kyrka, som så är hölj i purpur och scharlakana (v. 4), var finnes en kyrka, som är så stolt över namnet moderkyrkan (v. 5)?

Vilken är den kyrka i världen, som bär namnet på den stad, som tjänar henne som tron (v. 18)?

Det finnes blott en sådan, och det är Roms kyrka. Var finnes eljest en kyrka som så århundraden igenom har gått samman med konungarna på jorden som just romkyrkan? Var finnes en kyrka, som så har berusat jordens inbyggare med sin otukts vin, sin avgudiska lära (v. 2)?

Och finnes det någon annan kyrka än

Roms, som så har begagnat sig av konjunkturpolitik och anpassat sig efter alla statsskick, både monarki och republikanism och anarkism; som lika lätt kan gå samman med bolscheviker som fascister eller antisemiter?

Och vilken kyrka är så överlastad med guld, silver, dyrbara stenar och pärlor (v. 4), och vilken har så till den grad berusat sig med de heligas blod som just den romersk-katolska, vilken låtit avrätta Jesu vittnen i tusental på schavotten och bålet efter att ha plågat dem med omänsklig tortyr (v. 6)?

Tänk en gång noga på dessa fakta och se, om du kan finna ett annat svar! Och ändå är allt detta blott de grova konturerna. Men i det namn, som skökan bär på sin panna, är också hennes ursprung uppenbarat. Påvedömet är en fortsättning av den babyloniska hedendomen, ty papismen är hedendom.

Den katolska kyrkan har från de troende tagit den kalk, som är en åminnelse om Kristi död och i stället satt avgudastyggelsens kalk. Hon har ersatt offret på Golgata med offret av hostian under mässan. Hon har upphöjt Maria till himladrottning och satt henne i stället för den ende sanne medlaren och förebjaren, Jesus Kristus.

Hon har i bikten, alldeles som prästerna i de hedniska mysterierna världshistoriens alla trådar i sin hand och begagnar dem till sin fördel. Hon har, liksom hedningarna, sin pontifex maximus,

sina präster och klosterbröder. Hon har som arvtagarinna och efterföljerska till Stor-Babylon sin bilddyrkan med invigda vaxljus, illuminerade kyrkor och processioner.

Hon har sin rökelse och sin relikdyrkan, alldeles som en gång hedningarna; hon lägger sina kyrkor mot öster, precis som de forna soldyrkarna gjorde det. Hon har sina hemliga invigningar i de olika ordnarna, särskilt jesuitorden; hon har avlats- och amulethandel och mycket annat av hedendom.

Därför står det skrivet på hennes huvud dessa ord med hemlig betydelse: "Det stora Babylon, hon som är moder till skökorna och till styggelserna på jorden" (v. 5).

Och denna kyrka skall snart förena med sig alla Kristuslösa och därför falska kyrkor, alla religiösa grupper och andliga rörelser, som stå utanför eller fientliga mot Kristi försoningsoffer. Nu går, såsom i gamla Babels dagar, en strävan efter enhet genom hela världen, en åstundan efter frihet från Jehova, och man vill frälsa sig själv.

Enighet ger styrka! Detta är det valspråk, som man redan nu hör i alla kyrkor och religiösa samfund. Men det är inte en enhet, som vilar på den inre hjärteförbindelsen med Kristus. Och denna falska enhet skall komma: *En stor världstrust av babyloniska döttrar skall uppstå kring modern till skökorna på jorden.* ■

du belöna din skara. Ge nådeslönen som väntar alla dina tjänare från tiden på jorden som är samlade hemma hos dig i evig härlighet.

Det är väldigt mörkt på jorden. *Parusia* betyder närvaro, men det betyder också något mer. *Uppryckelse*. Det används uteslutande om församlingens uppryckelse. Vad betyder det? Vem angår det? Självklart måste vi svara på frågan och peka ut dem Herren Jesus kallar genom omständigheter eller genom oss.

Det är mörkt. Men solen lyser bakom molnen. Nådens sol lyser över onda och goda. Ty Han har låtit, som det heter i Malaki, denna sol gå upp med läkedom under sina vingar. Till jul väntar alla på

sin julklapp. Då alla paket är öppnade är julfirandet slut – men då är Midnattsropet Maranata kvar! Då får vi läsa om Jesu tillkommelse. Hans uppenbarelse. Att det gäller att skynda sig och bereda sig för mötet med Jesus.

Midnattsropet Maranata

Midnattsropet Maranata – den märklige rösten i tiden – himmelrikets Metro. Metro delas ut gratis och finansieras genom annonser. Vår tidning har inga kommersiella annonser, men vi tror på Gud och räknar med att vi i Hans namn ska klara finanserna.

Vi behöver hjälp och undervisning. Allt eftersom tiden går mot sitt slut blir det svårare. Men då ska vi titta in i Or-

det och komma underfund med vad Herren vill lära oss.

I 1 Kor. 10:1-3 finns en personlig hälsning, adresserad just till dig och mig.

"Bröder, jag vill ni ska veta att *alla* våra fäder var under molnskyn och att *alla* gick genom havet."

Hur många var det? Det fanns inget undantag. Alla! Det står att detta är skrivet till varning för oss. Läs vers 11: "Det som hände dem tjänar som exempel och skrevs ner för att varna oss som har världens slut inpå oss."

Vilken text! Nedskrivet för att vi skulle få lärdom, förstånd. Se till att du inte försmår hans Ord, utan tar emot det. Idag, om ni får höra hans röst, så förhärda inte edra hjärtan. ■

Herrens tillkommelse är nära!

Hans Lindelöw, ur tal i Radio Maranata

Vi lever i en tid som på ett mäktigt sätt påminner oss om att Herrens tillkommelse är nära. De händelser som äger rum nu kan vi läsa om i de profetiska skrifterna. Varför är det så svårt att inse att historien upprepar sig?

Det har ju varit krig förr och det har varit olyckor förr, såna händelser har ägt rum många gånger i historien. Men det förstår vi att bara händelserna som sådana kan ju inte vara tillräckligt om vi inte får nåd av Gud att se att de händelser som äger rum i vår tid talar om att Kristus är nära!

Jag skall läsa ett ord här från Matt. 24. Där talar Jesus Kristus till sina lärjungar när de är församlade på Oljeberget som ligger i Jerusalem. Det här var strax innan han drogs inför rätta och var med om de händelser som på så många sätt världshistorien och kyrkohistorien igenom har illustrerats. Men platserna finns kvar.

Fortfarande finns den här staden nere i Palestina, det här berget där han en gång satt och talade om just de här händelserna. Att: "folk ska resa sig upp mot folk och rike mot rike och det ska bli hungersnöd och jordbävningar på den ena orten efter den andra". Jesus talar också om andra saker: "falska profeter skall uppstå och skall förvillra många".

Han talar om att det ska ske en världsvid mobilisering omkring Jerusalem.

Jesus säger: När ni ser allt detta då kan ni ock veta att han är nära och står för dörren.

Jag funderar just på det här - tiden vi lever i, det som sker i Europa, det som sker i Mellanöstern och hur ska vi förstå det här i det profetiska ordets ljus.

Vi bevittnar ett dramatiskt händelseförlopp nu i Mellanöstern. Det är ju inte bara oroligheter, det är riktiga sammandrabbningar och väpnat våld i viss utsträckning. Det hela inleddes med att Israels förre försvarsminister Ariel Sharon begav sig till tempelberget i Jerusalem, den plats där en gång judarnas tempel stod. Det som byggdes av Salomo och

raserades av babylonierna men sedan återuppbyggdes efter den babyloniska fångenskapen och sedan raserades igen av romarna.

Tempelberget är en kritisk fråga, på grund av att judarna inte har tillträde dit. Efter att de vann det som kallas för sexdagarskriget och återerövrade Jerusalem, så bestämdes att det berget skulle de inte få tillträde till. Där fanns ju en av muslimernas heligaste platser i världen, den som kommer på tredje plats. Så muslimerna får hålla vakt omkring det, men judarna har tillträde till en plats vid foten av tempelberget som kallas för klagomuren.

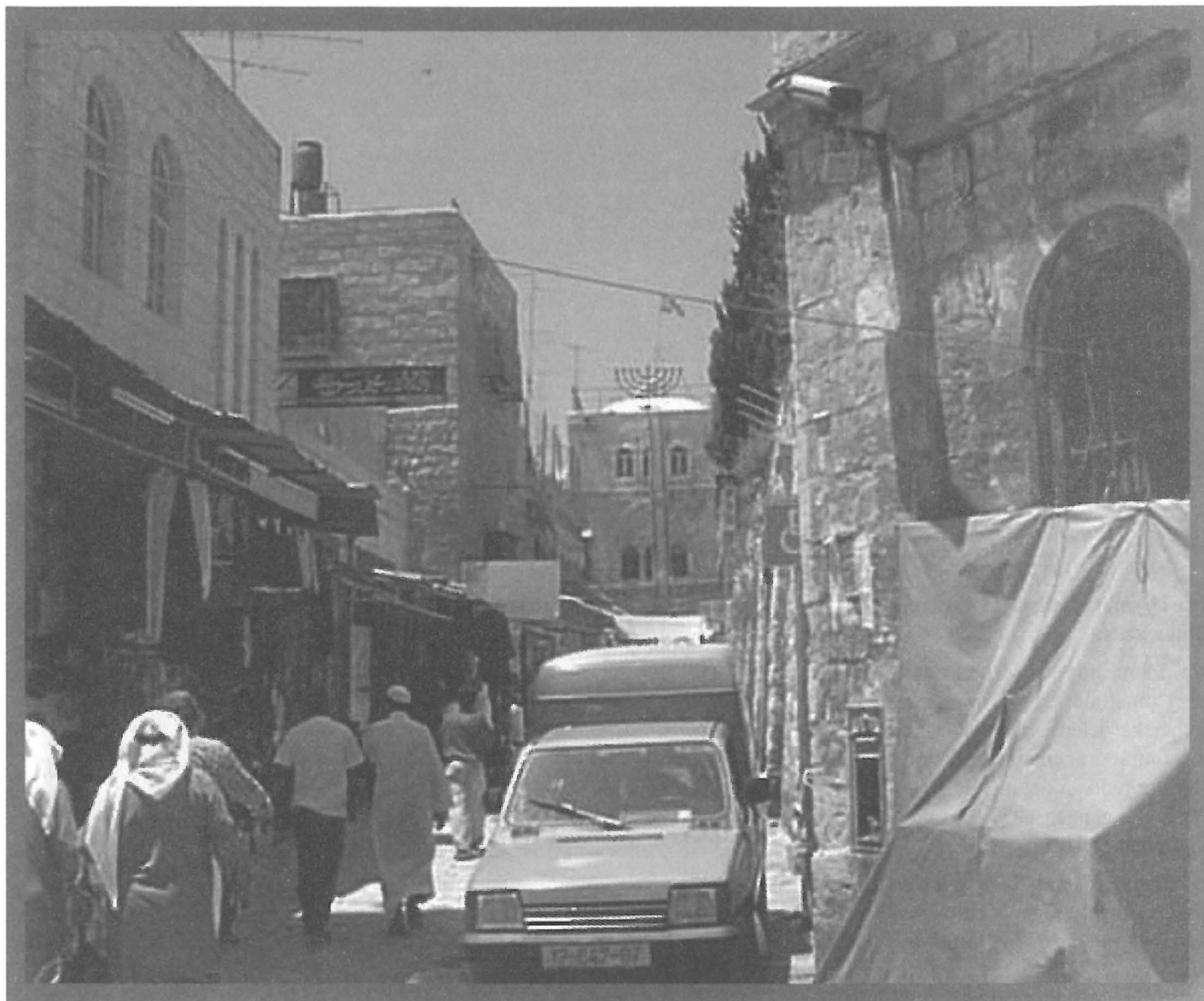
Nu var det alltså så att den här mannen, tidigare en israelisk minister, begav sig mer eller mindre oannonserad till tempelberget för att fira det judiska nyåret. Det blev riktigt larm, det blev en intifada. Nästan alla stora makter, EU och FN m fl har ju tagit ställning på det här sättet att man har kritiserat den här f.d. ministern för att ha provocerat fram bråket som följde. Några judiska aktivister som blev intervjuade i Jerusalem Post ett par veckor innan det här skedde talade litet om bakgrunden, så man förstod litet vilka laddningar som finns.

Så här säger man nu: Det finns ett alternativ för judarna: Antingen får de bygga ett tredje tempel, eller så blir det en tredje exil. Judarna har ju redan varit i exil väldigt lång tid, 2000 år nästan, i det som kallas för diasporan.

Bibeln talar ju om detta skeende. I Hes. 38 talar profeten till en furste. I vår tid kanske vi skulle säga president eller premiärminister. En furste som kommer att leva i framtiden i ett land som kallas för Magogs land:

"När lång tid har gått, skall du bli uppbådad; i kommande år skall du få tåga in i ett land som då har fått ro efter svärdet, (eller undslupit svärdet) och vars folk då har blivit hopsamlat från många andra folk, ja, upp till Israels berg, som så länge lågo öde..."

Här är ett av de få ställen som talar om att Israels barn, detta folk, verkligen skall vara länge i exil. Deras land skall i den meningen vara öde. Herren Jesus säger själv i Lukas evangelium till sina lärjungar: "Men när ni får se Jerusalem

omringas av krigshär då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära" Redan år 70 efter Kristus, som vi redan nämnt, ägde en ödeläggelse rum. Men så säger han så här:

"Då må de som är i Judéen fly bort till bergen och de som är i staden dra ut därifrån och de som är på landsbygden må icke gå ditin. Ty detta är en hämnens tid då allt som är skrivet skall uppfyllas. Ve dem som är havande eller som giva di på den tiden, ty stor nöd skall då komma i landet, en vrededom över detta folk och de skall falla för svärdsegg och bli bortförda i fångenskap till allahanda hednafolk och Jerusalem ska bli förtrampat av hedningarna till dess att hedningarnas tider är fullbordade..." - - -

Jerusalem ska bli förtrampat av hedningarna. Det klagas också judiska aktivister över. Under de tvåtusen år som de varit tvungna att leva på annat håll har kristna och muslimer byggt sina helgedomar på den plats som en gång var det judiska templets allraheligaste. Nu står det muslimska moskéer på tempelberget. I Bibeln läser vi att Jerusalem skall bli förtrampat av hedningarna till dess att hedningarnas tider är fullbordade.

I Rom. 11 undervisar Paulus romarna om anledningen till att budskapet om Jesus Kristus har kommit till dem, och villkoren för detta. Grundvillkoren för att evangelium har

kommit till oss som bor här i Sverige, och till oss som bor i andra länder på jorden, är ju det att judarna förkastade Jesus när han kom. Det står skrivet att de blivit förstockade.

Paulus undervisar och säger: "Förstockelse har drabbat en del av Israel (inte hela - han var ju själv en jude och det var ju några som blev kristna) och skall fortfara intill dess att hedningarna i fulltalig skara har kommit in". Men så heter det: "Så skall hela Israel bli frälst".

Det är händelser vi står inför om vi tar det profetiska ordet på allvar. Det ser ut som om den situation som råder i världen representerar en rejäl knut i världens mitt, som Gud själv har låtit knyta och som nu alla jordens visa, mäktiga och inflytelserika anstränger sig för att lösa upp.

Det som kommer att ske när det här löses upp, det talar de profetiska skrifterna om. Det talar profeten Sakarja om, profeten Jeremia, det talar Jesus själv om och det är just denna process som äger rum i samband med Jesu andra tillkommelse.

Det som kommer att inträffa vid hans tillkommelse handlar ju både om en tillintetgörande av det rådande systemet, av det lögnssystem som råder i den religiösa världen, och att han skall visa sig underbar för alla dem som tro. ■

I förra numret av Maranata! publicerades början av denna intervju med Nixon Issangya från Tanzania. Han berättade om sin väg till frälsning och förkunnargärning. Här fortsätter intervjun där Stina Fridolfsson ställde frågorna.

Ute i byarna finns det väl många muslimer också?

-Ja, i Tanzania har vi omkring 30 procent muslimer. Jag kommer från den lutherska delen av Tanzania, men hela kustområdet är en muslimsk zon. Jag för att predika i det muslimska området för första gången 1973. Där blev det en underbar väckelse.

Muslimerna är väldigt svåra att vinna för Gud om du säger åt dem att gå i kyrkan. Men de är öppna om de ser Guds kraft verka. Första gången vi hade ett möte där, löste Jesus många av dem från demonbesättelse. När muslimerna såg det, så sa de: *Det här är inte en annan religion, det är Guds kraft!* Och så började väckelsen i det muslimska området.

Löper de inte risk att bli dödade av sina familjer, om de lämnar sig åt Gud?

-I det muslimska området blir människor frälsta, kommer till tro – och blir förföljda. Så är det alltid. Det är därför inte många muslimer vill *spela* kristna, för de vet att de blir förföljda. Det är bättre att bli sant troende, för de kommer att bli uteslutna från sina familjer.

De kommer inte mer att accepteras som familjemedlemmar.

Foto: Mikael Eliasson

-Låt oss kämpa för att behå

Du säger att många blev befriade från onda andar. Hur fick du kunskap om andeutdrivning? Som nyfrälst visste du väl inget om sådant?

Jo, jag visste mycket om detta på grund av att när jag blev döpt i den helige Ande fick jag lära mig, både genom erfarenhet och genom bibeln, att det finns alltid kraft från Gud och kraft från Djävulen. Jag lärde mig inte så mycket genom studier, men genom de erfarenheter jag gjorde förstod jag att Gud verkligen fyllt mig med den helige Andes kraft. Och eftersom Gud är kraft, så är Hans kraft alltid starkare än mörkrets kraft.

Det är mycket lätt för en afrikan att förstå begreppet kraft, för med det afrikanska sättet att tänka, på grund av den hedniska bakgrunden, så tror de alltid på den onda kraften. När de börjar tro på Guds kraft, är det lätt för dem att inse att Guds kraft är större än mörkrets kraft.

Hur kom det sig att du började resa?

-År 1971 visste jag fortfarande inte något om andra länder, varken Europa eller Amerika. Så, en dag var jag hemma med min fru, då en bil kom och stannade utanför vårt hem. Jag var inne, och min fru hade gått ut för att hämta vatten.

Gick hon ut för att hämta vatten? Hade ni inte rinnande vatten i huset?

-I våra byar, speciellt på den tiden, fanns det ingen vattenledning någonstans. Det fanns två sätt att få vatten i min by. Man kunde dels gå till en bäck, ungefär en kilometer hemifrån. Andra fick gå upp till tio kilometer för att hämta vatten. Det fanns också små dammar med vatten. Så levde vi i min by!

OK, tillbaka till bilen som besökte er då din fru hämtade vatten!

-Hon såg bilen, och en ung man kom ut och frågade henne om jag var hemma. Hon sa ja, och kom in och berättade att det kommit folk i en bil. Dom ville träffa mig, så gick jag ut. Det var tyskar, och de talade om för mig att det fanns turis-

ter från Tyskland som ville att jag skulle berätta för dem om helandets kraft. Då jag frågade den unge mannen som kommit vem han var, berättade han att han för några år sedan gått i skola tillsammans med mig:

-En gång läste jag i en traktat att du ber för sjuka. Därför har jag tagit med mig dessa människor till dig, sa han.

Jag bjöd in dem, och vittnade för dem. Sedan inbjöd jag dem att komma nästa dag på möte, och det gjorde de. Det var ett tyskt par och de var med i mötet. Där fick de höra vittnesbörd av människor som blivit helade. De sa: det här är väldigt nytt för oss från Tyskland. Kan du inte komma till Tyskland och berätta om det här i vår kyrka. Det är så nytt och intressant! Detta var första gången jag fick en inbjudan att resa utanför vårt land. De inbjöd mig och min fru att följande år komma och tala i deras kyrkor.

Hände det ofta att människor blev helade i mötena?

-Ja, speciellt när vi började predika. De flesta människorna kom till våra möten på grund av sina behov. En del av dem skulle aldrig ha kommit annars. Somliga hade drabbats av allvarliga sjukdomar, som läkarna inte kunde göra något åt. I många möten blev människor helade och befriade från onda andar. Detta var början till väckelsen. De upplevde vad Jesus gjorde för dem, och återvände hem med sina vittnesbörd. Då kom det ännu fler människor som hade behov. Vi såg många under ske under dessa väckelsetider.

Hur gick det sedan i Tyskland?

-Jag reste ju dit med min fru och fick tala i kyrkorna där under fem veckors tid. Sedan åkte vi hem. Vi hade nu sett behovet av evangelium där, och fick verkligen en börda för Europa. I Tyskland är de flesta kyrkor traditionella. Folk förstår ingenting om Gud, men de vill få kontakt med Gud, de vill tro. Vi lärde oss förstå att innan vi kunde besöka Europa igen var vi tvungna att bedja för Eu-

ropa, att människorna skulle kunna komma till tro på det sanna evangeliet.

Var människorna bundna i traditionerna där?

-De var väldigt hårt bundna i traditioner. De läste noga i bibeln, de tänkte och diskuterade omkring Ordet. Istället för att tro satt de omkring ett bord och diskuterade någon vers i bibeln. Den ene sa att jag tror så här och den andre att jag tror så här. För oss var detta ett helt nytt sätt att se på Ordet. Just detta att de inte läste och trodde, utan de läste och försökte komma underfund med det. De försökte få in någon idé i sammanhanget. Från den tiden började vi bedja intensivt för Europa.

När skrev du boken "Not a religion"?

-Min första bok höll jag på med i sju år. Jag avslutade den 1977. Jag började skriva 1972. "Inte en religion" var budskapet. När min fru och jag började predika i vår by, så pratade vi aldrig någonsin med någon om Jesus utan att möta reaktionen och svaret: "Jag vill inte ha någon annan religion. Jag har min kyrka". Så vårt budskap var alltid detta: vi predikar inte någon annan religion för er. Vi predikar evangelium, sanningen!

Kan ni predika samma budskap i Europa?

-Det är samma budskap i hela Europa, i i Amerika – ja, överallt. För det är det enda budskapet som kan ge oss sanningen, det nya livet, frid, glädje och frihet.

Fick du sedan nya inbjudningar till andra länder, eller ny inspiration att resa utomlands?

-Jag fick en ny inbjudan till Tyskland, och återvände dit. På mötena där träffade jag folk från England. De frågade om jag kunde komma till England, men vid det tillfället kunde jag inte resa till England. Vi hade en mycket ung församling hemma, jag var tvungen att återvända, eftersom jag var dess föreståndare.

...a sanningen vi fick i början!

Men efter att ha varit hemma ett tag kunde jag åka till England. Sedan återvände jag. På resan hem, i Nairobi mötte jag en evangelist från Norge. Vi möttes på en buss. Han frågade mig vad jag gjorde, och jag berättade att jag var predikant. Han berättade att han var evangelist, och att han besökte Kenya och Tanzania. Så frågade han om jag kunde besöka Norge. Jag sa ja. På det sättet kom min fru och jag att besöka Norge. Det var 1978. Vi predikade på en hel del platser och stannade där i fyra månader.

Var människorna öppna för budskapet i Norge?

-I kyrkorna var det inte öppet. Men i de små mötena som man arrangerade i hemmen, upplevde vi verkligen att människorna var öppna. För oss var det en mycket större välsignelse med dessa små möten än att besöka de stora kyrkorna.

När flyttade du från din hemby?

-År 1992 flyttade vi från min hemby till Arusha. Den staden ligger bara 45 kilometer därifrån. Vi behövde upprätta ett kontor och utveckla litteraturmissionen, som är mycket effektiv i mitt land. Även om vi inte har så mycket litteratur så ger det uppmuntran att få dela ut små traktater om Jesus.

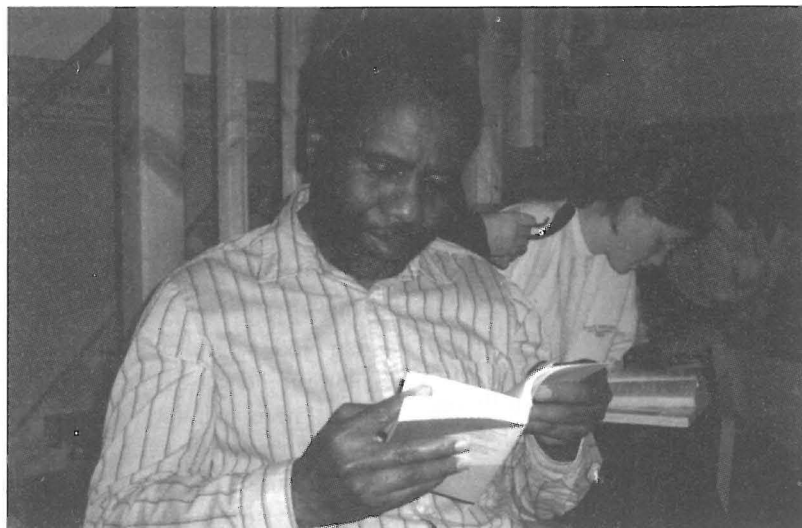
Även de som inte vill tro tar emot litteratur. Att få en traktat upplever de som något av en hjälp i deras utbildning. En traktat är värdefull. Man får inte någon tryckt skrift så ofta, så man behåller den.

Ibland när man predikar för människor vill de inte lyssna, men när man ger dem en traktat att läsa, så tar de ivrigt emot. Därför är små traktater mycket värdefulla. Och för att få möjlighet att trycka mera skrifter, flyttade vi till staden där vi nu har vårt kontor. Min fru är mycket duktig i arbetet med litteraturmissionen.

Du har nu rest en hel del, eller hur?

-Ja, jag har varit i USA åtskilliga gånger, och jag har varit i Holland många gånger. Den ena kontakten har gett den andra. Människor kommer till oss, för de har hört att vi är en församling som predikar sanningen. De inbjuder mig att tala i deras konferenser och kyrkor.

Du kom också till Sverige. Det var ju

Nixon studerar gärna svenska; här med hjälp av ett swahiliskt-svenskt lexikon.

på ett märkligt sätt. Och du har ju också stannat långa tider hos oss. Första gången stannade du väldigt länge?

-Ja, nästan sex månader. Det var första gången, i april 1997.

Vi var förundrade över dig. Många predikanter kommer ju från hela världen, och oftast är de väldigt angelägna om att få predika. De älskar plattformen, och talar gärna om vilket viktigt budskap de har. Men du bara kom till oss, satt ned och lyssnade. Ingen visste något om dig, och du verkade trivas med att bara sitta ner och dela gemenskapen och lyssna på andra som predikade.

-Jag tror att jag ska berätta om hur jag kom till er. Jag hamnade i Malmö. Jag vet inte riktigt hur jag kom dit, för min inbjudan från Tanzania var att komma till Holland och Norge. Inte till Sverige. När jag kom till Holland, fick jag reda på att man hade ändrat lagen om hur man kan åka från Tanzania till Norge. Nu var jag tvungen att ha visum. När jag fick reda på det, var jag redan i Holland. Jag kände en affärsman från Sverige, som brukade resa till Tanzania i turistären den. En gång när han var i Tanzania hade han läst min bok och kom till våra möten.

Nu var han i Malmö då jag var i Holland. Han talade om för mig att jag kunde komma till Sverige från Holland utan problem.

-Jag kan inbjuda dig till en sjundedags-adventistförsamling, och så kan du få visum för några dagar i Sverige, så att du sedan lätt kan få visum till Norge, föreslog han.

Han skrev ett brev med en inbjudan till Sverige, så att jag kunde få visum för en månad.

Jag kom till Malmö, och där fick jag tala en söndag – nej, en lördag i deras gudstjänst. Jag minns väl budskapet jag fick. Det var om den dag då Jesus uppstod från de döda. Jag tänkte inte alls på lördagen eller söndagen, bara på kvinnorna som gick till graven och fick budskapet och nyheterna att Jesus inte var i graven. Han var uppstånden. De bad mig aldrig predika igen i den kyrkan...

Nu ville jag åka till Stockholm för att utverka visum för Norge. Jag talade om för honom att jag ville besöka några människor jag hört talas om både i Norge och i Sverige. Det var Maranatafolket. Så jag fick telefonnumret. Men min vän frågade mig: känner du dem? Jag sa: nej, men jag har hört talas om dem. Han var väldigt negativ. Jag hade nu bara två veckor kvar av mitt visum i Sverige, och jag visste inte hur lång tid det kunde ta för mig att få visum till Norge från Sverige. Så jag var tvungen att förlänga mitt visum i Sverige.

Damen som intervjuade mig när jag ville utverka denna förlängning, frågade vad jag skulle göra, och jag talade om att jag skulle besöka Maranataförsamlingen i Stockholm. Hon frågade mig om jag kände dem. Jag sa nej, men jag har hört talas om dem! *Vad har du gjort här i Malmö?* Jag har besökt den här mannen och jag har talat en gång i hans församling. *Tillhör du den?* Nej! *Tillhör du den församling du ska åka och besöka?* Nej! Då sa hon: *jag kommer inte att ge dig något visum. Du vill åka till några du inte känner i en stad där du aldrig varit!*

Jag var bara tyst och tittade på henne. Vi tittade på varandra. Mannen som tagit mig med till visumkontoret, tittade bara ned. Slutligen sa damen: *låt mig titta på ditt pass!* Jag gav henne passet. Hon bläddrade och tittade på alla viseringsstämplar jag hade. *Du har varit i Holland, du har varit i Amerika?* Ja. *När ska du åka till Stockholm?* Den här veckan. *OK, kom imorgon, så ska du få ditt visum!*

Så kom jag dagen därpå, och hon gav mig en månad till. Jag ringde nu till Maranataförsamlingen och bad att få tala med någon som kunde engelska, och fick tala med Mikael Eliasson. Jag presenterade mig, talade om vem jag var och att jag aldrig varit i Sverige förr, men hört talas om Maranataförsamlingen och ville besöka den. Så jag hälsades välkommen.

När jag kom, berättade jag för Mikael om min situation, och att jag var på väg till Norge. Han föreslog att jag skulle förlänga mitt visum i Sverige. Han visste ju inte att jag redan fått mitt visum förlängt en gång. När Mikael fick se mitt pass, upptäckte han det. Men vi försökte ändå. På visaavdelningen fick de med på att pröva mitt ärende, och lovade höra av sig följande dag. Men än i denna dag har de inte hört av sig!

Vad jag lärde genom detta mirakulösa skeende var att Gud ledde mig till att besöka er. Det var varken min eller Maranataförsamlingens plan. Min avsikt var att komma till Norge. Men Gud tillät att de svenska myndigheterna förlängde mitt visum utan att säga ja – för hade de

sagt ja, så hade jag genast ordnat visum till Norge och åkt. Men nu sa de bara att jag skulle avvakta svar, och jag fick tillstånd att stanna medan jag väntade.

Jag stannade hos Maranataförsamlingen i två veckor och bad. Då lät Gud mig förstå varför han lett mig till Maranata. Hans avsikt med att jag besöker er än idag, är först och främst för *gemenskap*. Det är inte främst predikandet, utan gemenskapen. Att lära känna varandra. Gud vet bäst. Jag vet inte varför, men min uppgift här är att uppmuntra er och att få vara tillsammans med er.

Du hann lära känna vår pastor Arne Imsen och hans förkunnelse. Han har gått hem till Gud. Och nu också Folke Jacobsson. Vi behöver verkligen uppmuntran och tröst.

-Ni behöver mycken uppmuntran. Men jag har förstått att Gud vill påminna er om att Han är den som började detta arbete. Han använde er pastor Arne. Det var Gud som använde honom. Det var inte någon människas verk. Det var Guds verk. Därför måste det gå genom motstånd. Om det hade varit bara en pastors business, hade församlingen blivit accepterad som något fint i samhället. Människor skulle ha talat gott om det. Men nu är det Guds verk.

Och därför att det är Guds verk, vill Han att ni ska lära er detsamma som Israels barn fick lära sig. Mose var där. Men det var inte Mose. Josua var där, men det var inte Josua. Gideon kom, men det var inte Gideon. David kom, men det

var inte David... Vad Gud vill lära oss är att det är *Han*. Efter den förste, den andre och tredje tjänaren är det alltid Han.

Något annat som jag vill dela med er och som jag har bett om är att ni alla ska veta, är att Gud vill använda var och en i den ställning han eller hon har. Han vill inte att en ska göra allt. Gud vill göra allt, och han vill använda alla i församlingen. Han har gett alla olika uppgifter och alla behövs. Därför har jag bett för Maranataförsamlingen att alla de gåvor ni har ska vara i tjänst i gemenskapen, för endast i enhet kommer vi igenom.

Vi vet att om vi beder får vi bönesvar. Bönen gör att vi kan få uppleva seger.

Hur ser du på utvecklingen i ditt land, i din hemförsamling?

-I mitt land och de flesta afrikanska länder behöver vi lärare. Det mesta av arbetet i mitt land är beroende av antingen Europa eller Amerika på många sätt. Och en del av dem är också en del av deras mission. Pingstmissionen hade de första missionärerna som predikade sanningen i mitt land. Från Sverige kom man till Tanzania 1932. Från Amerika kom man 1928.

När man nu har ändrat sitt sätt att tillbedja, tro och lära i Amerika och Europa, förs samma teologi och arbetsform till Afrika. Våra böner för Tanzania och Afrika är att de kristna där ska fortsätta att kämpa för, och behålla den sanning som de fick ifrån begynnelsen. För att tala med Paulus ord, att de håller fast vid den tro som blev överlämnad till dem. ■

Evelyn
N.
Issangya

Authenticity from Africa

Förlag: Nixon N. Issangya
Publications, (190 sidor)

Ny bok!

Sida vid sida

"Side by side" är titeln på en bok som Evelyn N. Issangya, från Tanzania, har skrivit. År 1997 träffade jag hennes make, Nixon Issangya, för första gången. Nyfiken som jag var så frågade jag honom hur det var med hans fru, och likaså vad hon tyckte om att han var borta i flera veckors tid. Det enda svar som jag då fick var att "hon förväntar sig att jag ska komma hem med hennes bok i tryck". Detta var alltså för tre år sedan och nu är boken tryckt.

I boken "Side by side" får vi följa med Evelyn på många äventyr; ett drygt 50

år långt liv med mycken erfarenhet i bagaget, och då många gånger i sin ensamhet. Evelyn är gift med en resepredikant och har fått tillbringa mycken tid ensam med ansvar för hem och barn. Det som fångslade mig mest var hennes undervisning om äkta makars ställning till varandra, om nödvändigheten att vara *ett* för att kunna komplettera varandra, för att kunna gå *sida vid sida*. Evelyn skriver: "För att kunna vara *ett* som gifta, måste man vara *ett* som ensamstående. Äktenskapet formas av två som är kompletta, inte av två halvor".

Susanne Eliasson

Det står i 1 Mos 2:7 att Gud skapade människan. "Herren Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse."

Gud formade människan av stoft från jorden. Det står i Psalm 8:4:

"När jag ser din himmel, dina fingrars verk, månen och stjärnorna som du har skapat, vad är då en människa eftersom du tänker på henne."

Fastän människan är stoft, fastän hon egentligen inte är någonting om man jämför med Gud, så är han intresserad av dig och mig. Han vill göra någonting av oss. Vi kan inte förlita oss på någon egen kraft.

"Var fanns du när jag lade jordens grund? Svara, om du har så stort förstånd. Vem har bestämt hennes mått – du vet! Och vem spände mätsnöret över den? Var fick hennes grundpelare sina fästen? Vem lade hennes hörnsten, medan morgonstjärnorna tillsammans sjöng och alla Guds söner ropade av glädje." (Job 38:4-7)

Det är nåd, inte något som människan gjort sig förtjänt av. Allt kommer från honom som har skapat allt och är över allt. Vi läser vidare:

"Har du stigit ner till havets källor och vandrat på djupets botten? Har dödens portar uppenbarats för dig, har du sett döds-skuggans portar? Har du kunnat se ut över jordens vidder? Låt mig veta, om du har insikt i allt detta." (v 16-18)

Vi förstår att människan är liten, människan är stoft. Men ändå har Gud en plan för dig och mig. Vi läser några verser i Jeremias bok, som var och en kan ta till sig:

"Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, och innan du kom fram ur modersskötet helgade jag dig. Jag satte dig till en profet för folken. Men jag svarade: 'O, Herre, Herre! Jag förstår inte att tala, ty jag är för ung.' Då sade Herren till mig: 'Säg inte: Jag är för ung, utan gå åstad vart jag än sänder dig och tala vad jag än befäller dig. Frukta inte för dem, ty jag är med dig för att rädda dig, säger Herren.' Och Herren räckte ut sin hand, rörde vid min mun och sade till mig: 'Se, jag lägger mina ord i din mun. Jag sätter dig idag över folk och riken, för att du skall rycka upp och bryta ner, förgöra och fördärva, bygga upp och plantera.'" (Jer. 1:5-10)

Mätte vi vara lyhörda Guds kallelse, förstå den nåd som han bevisar mot oss!

Släpp inte taget!

Bibelstudium av Roger Lindroos

Foto: Mikael Eliasson

"Gud uppenbarar sig för oss i de stunder vi verkligen behöver det.

Jakob fick göra de upplevelser med Gud som var nödvändiga. Han såg solen gå upp. Nu fick han ljus, nu fick han en framtid, nu var det inte längre natt i hans liv. Han hade fått möta Gud och såg klart.

Vill du, liksom Jakob, bli en Guds kämpe? Vill du bli en som inte längre söker sina egna intressen, söker sina egna motiv, men en som blir ställd i Guds tjänst? Då måste du ta på dig vapenrustningen. Vi måste i aktiv handling bestämma oss – det här ska jag inte släppa."

Jakob - bedragaren

Jag tänker på några händelser ur Jakobs liv. Vi kan läsa i första Mosebok. Ni vet väl vem Jakob var? Med falskhet lurade han till sig välsignelsen från sin far på sin bror Esaus bekostnad:

"Esau fylldes av hat mot Jakob på grund av den välsignelse som hans far hade givit Jakob. Han sade till sig själv: 'Snart kommer den tid då vi skall sörja vår far. Då skall jag döda min bror Jakob.'" (1 Mos. 27:41)

Sedan ser vi hur Jakob började en flykt. Nu var hans liv i fara och han förstod att han måste fly:

"Jakob lämnade Beer-Sheba och begav sig mot Haran. Han kom till en plats där han måste stanna över natten, ty solen hade gått ner. Och han tog en av stenarna på platsen för att ha under huvudet och lade sig att sova". (1 Mos. 28:10-11)

Han lämnade Beer-Sheba, brunnarna där det fanns trygghet. Allt han behövde fanns i hemmet, och nu var han tvungen att lämna det. Han hade försatt sig i en situation där han var tvungen att fly. När han kom till platsen där han måste stanna över natten hade solen gått ner över hans liv.

Det var rätt så mörkt, det fanns ingen ljusning för honom och han tog en av stenarna som fanns där till huvudgård och lade sig att sova. Till och med det han låg på var hårt. Hans liv var hårt, stenen fick symbolisera det hårda. Det fanns inget hopp för honom. Han hade klantat till det för sig.

"Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden. Den nådde ända upp till himlen och Guds änglar steg upp och ned på den. Och se, Herren stod ovanför den och sade: 'Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och dina efterkommande. Din avkomma skall bli som stoftet på jorden och du skall utbreda dig åt väster och öster, norr och söder, och genom dig och din avkomma skall alla folkslag på jorden bli välsignade. Och se, jag är med dig och skall bevara dig vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag skall inte överge dig intill dess att jag har gjort vad jag har lovat dig.'" (1 Mos. 28: 12-15).

När han låg där i natten och mörkret, uppenbarade sig Gud för honom. Gud uppenbarar sig för oss i de stunder vi

verkligen behöver det. Det här var ju nåd för Jakob. Han hade inte förtjänat det.

”Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss till att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är.” (Tit. 2:11-12)

Det står att Guds nåd har uppenbarats för oss till frälsning för alla människor. Vi blir ledda i människors väg och får uppenbara för dem Guds tanke med deras liv. Guds mening är att de ska bli frälsa.

Jakob fick även ett löfte om landet. Han fick ett löfte om arv. Vi har också fått ett löfte om landet, om ett arv som väntar. Det skedde när vi blev födda på nytt. Det är nödvändigt att vi får komma under nåden och blodet, får möta korset och gå till den plats där vi kan lägga ner oss själva och bli födda på nytt.

”När Jakob vaknade upp ur sömnen sade han: 'Herren är verkligen på denna plats och jag visste det inte.' Han greps av fruktan och sade: 'Huru helig är inte denna plats! Det måste vara Guds boning, ja, här är himlens port.'” (1 Mos. 28:16-17)

Han fick se himlens port. Vägen från jorden till himlen fanns där, den fanns med i Guds plan, det som senare skulle visa sig när Jesus kom. Men redan här fick Jakob se att det fanns en väg till Gud, till härligheten.

”Tidigt på morgonen steg Jakob upp och han tog stenen som han hade vilat sig mot och reste den till en stod och göt olja över den. Och han kallade platsen Betel.” (Som ju betyder Guds Hus) (1 Mos. 28:18)

När man börjar studera texten, upptäcker man att det finns så mycket. Då tänker man att det här är mer än man klarar av. Vi får be att Gud uppenbarar för våra hjärtan någonting som gör att vi frimodigt kan gå vidare.

När Jakob fick omvända sig, uppenbarade Gud nåden för honom. Den uppenbarelsen är en förutsättning för oss var och en så att vi kan komma in och få del av himlen.

Israel - Guds kämpe

Jag tänkte på en senare händelse i Jakobs liv.

”Men Jakob steg upp samma natt och tog sina båda hustrur och sina båda slavinnor och sina elva söner och gick över Jabboks vadställe. Han tog dem och förde dem över bäcken tillsammans med allt annat han ägde. Och Jakob blev ensam kvar. Då brottades en man med honom ända till dess morgonrodnaden kom. När han såg att han inte kunde övervinna Jakob, slog han honom på höftleden, så att höften gick ur led medan han brottades med honom. Och han sade: 'Släpp mig ty morgonrodnaden har gått upp'. Men Jakob svarade: 'Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig.' Då sade han till honom: 'Vad är ditt namn?' Han svarade: 'Jakob'. Han sade: 'Du skall inte längre heta Jakob utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och segrat.’”

Och Jakob frågade: 'Låt mig få veta ditt namn.' Han svarade: 'Varför frågar du efter mitt namn?' Och han välsignade honom där.

Jakob kallade platsen Peniel, ty han tänkte: 'Jag har sett Gud ansikte mot ansikte, och ändå har mitt liv skonats.'

När han hade kommit förbi Peniel såg han solen gå upp. Och han haltade på höften.” (1 Mos. 32:22-31)

Var och en av oss kommer någon gång till Jabboks vadställe. Det betyder ”ström” eller ”brottning”. Vi kommer till ett ögonblick i våra liv då det gäller att komma igenom något speciellt för att kunna gå vidare. Det handlar inte om människor i vår omgivning, familj etc., utan det handlar om Gud och dig.

Jakob hette fortfarande Jakob – bedragare – och han var tvungen att göra upp med Gud. Han blev ensam kvar, står det. Vi måste komma till det ögonblicket i våra liv där vi med Gud i ensamhet får göra upp för att kunna få välsignelsen. Det står ”släpp mig, ty morgonrodnaden har gått upp” och Jakob svarade: ”jag släpper dig inte förrän du välsignar mig.”

Vi ska inte ge upp när det gäller att söka Gud. Vi måste ta upp brottningskampen. Det är egentligen svåra frågor när det gäller våra liv, när det gäller vår fortsatta vandring. Det är verkligen en brottningskamp som vi måste genomgå. Då måste vi hålla fast. ”Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig”, sa Jakob. ”Då sade han: 'Vad är ditt namn?' 'Jakob'.” Där fick han erkänna för sig själv vem han var. ”Jag heter Jakob, bedragaren”. Det var inte mycket att komma med. Men här ser vi att han fick ett nytt namn. ”Du skall inte längre heta Jakob, utan

Israel”, som betyder Guds kämpe.

Vill du bli en Guds kämpe? Vill du bli en som inte längre söker sina egna intressen, söker sina egna motiv, men en som blir ställd i Guds tjänst? Då måste du ta på dig vapenrustningen. Vi måste i aktiv handling bestämma oss – det här ska jag inte släppa. Vi måste komma till ett avgörande. Det står: ”Jakob frågade: 'Låt mig få veta ditt namn'. Han svarade: 'Varför frågar du efter mitt namn'? Och han välsignade honom”.

Sänd av Gud

Vi vet att när Mose frågade: vem ska jag säga har sänt mig, då fick han svaret: *JAG ÄR*. Israels barn fick verkligen uppleva vem Gud var, när han gjorde undren, när han förde dem ut ur Egypten, när han förde dem genom Röda Havet torrskodda – då fick de veta vem han var. Han är en handlingens Gud som bevisar sig stor.

Tänk att du och jag kan få del av välsignelsen. ”Jakob kallade platsen Peniel, ty han tänkte: 'Jag har sett Gud ansikte mot ansikte och ändå har mitt liv skonats’”. Vi som egentligen borde dö inför hans ansikte, men man ser nåd i detta: ”Jag har sett Gud ansikte mot ansikte och ändå har mitt liv skonats’”. Det står vidare: ”När han kommit förbi Peniel såg han solen gå upp och han haltade på höften”.

Vi läste förut om Jakob, att han kom till en plats där han måste stanna över natten, ty solen hade gått ner. Nu var det en helt annan situation. Nu hade han gjort de upplevelser med Gud som var nödvändiga och han såg solen gå upp. Nu fick han ljus, nu fick han en framtid, nu var det inte längre natt i hans liv. Han hade fått möta Gud och såg klart. Han såg solen gå upp.

Mätte du och jag ta vara på detta erbjudande och inte låta det gå ifrån oss. Jakob hade fått löfte om arvet och han visste att släpper jag nu går jag miste om det här. Han sa: jag släpper dig inte med mindre att du välsignar mig. Vi får inte släppa taget om Gud, det nya livet i Kristus som är av nåd. Då får vi också uppleva att solen går upp. Vi behöver inte vandra i mörker, vi får vandra i hans ljus. Amen. ■

-När ska ni bygga er k

Foto: Tommy Jacobsson

Reportage: Ulla Näsholm

-För några veckor sedan åkte Stina och jag tillbaka till Santo Domingo, Dominikanska Republiken för att stödja och delta i församlingsarbetet där.

-Syskonen Elsa och Isalas Rodríguez med dottern Belkys och hennes make Kito har tagit emot oss i sitt gästfria hem.

-Det är med glädje och tillförsikt vi nu går in i arbetet. Här kommer första rapporten.

Stora bilden: Från n med en skylt "Maran Utanför satt Johann Veronica är duktig h doktor Doris behöve

Så snart morgonljuset kommer har grannens tupp nåt slags upprop för sitt hov. Genom spjälorna i fönstret på vårt rum skimtar halvfärdiga hus, en stenmur skiljer några tomter åt och på ett rostigt plåttak har en duva slagit sig ner. Till vänster i blickfånget syns en ståtlig palm.

Inte syns det mycket av jul eller förberedelser för högtid så här inifrån ett fönster... Ute på gatan dånar stora bussar förbi, nån enstaka mula med ett lass av apelsiner bakom sig, mopeder, taxibilar modell äldre är också med. De kör vissa ruttor och är inte taxi i egentlig mening. Lite mer nersuttna, överfulla (sju personer, med chauffören, ska det vara - oavsett bilens storlek).

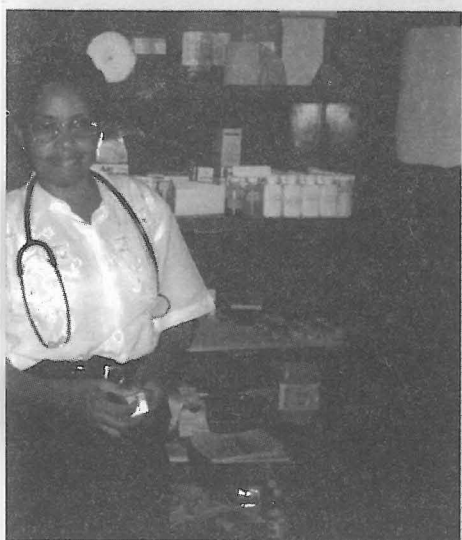
Om man tar en av de minibussar som också kör i trafik kommer man till en mer central del av stan. Färden i sig är lite svår att beskriva och bussen är nog det "häftigaste" hittills. Naturligtvis inga dörrar. Taket är förstärkt med några masonitskivor, fönstren täckta med grovplast. Omöjligt att se igenom då den smutsats ner genom regnvädersfärder och allmänna föroreningar. Motorn där emot verkar vara i bra skick. Och fort går det.

Väl framme i stan, går vi förbi stånd efter stånd med varor. Större delen av trottoaren används för denna kommers. Urmakare sitter vid ett bord och erbjuder tjänster, biojuterier i mängd och massa, löshår, begagnade böcker, mat av oli-

ka slag, juice och godis, ja, det är svårt att komma på något som inte finns där. Skor och väskor verkar dominera och man har svårt att tänka sig hur det kan finnas marknad för så mycket.

Trängsel, högljudda samtal överallt. Man måste skrika för att kunna samtala med varandra. I nästan varje stånd är en grammofon i användning och på högsta volym. På några ställen, bland annat en balkong någon våning ovanför trafikbullret har några troende samlats. De sjunger, predikar och har givetvis till sitt förfogande en bra högtalarutrustning.

Bedövade och omtumlade fortsätter vi med bil till en annan, något förnämare del av stan.

en till Cañadan ser man ett litet grönt hus
Då fotot togs, var det medicinsk mottagning.
samtalade med en granne. Infüllda bilden:
da. Hon tar fram de mediciner och verktyg

Foto: Berno Vidén

Där möter man en helt annan värld. Juldekorationer, granar, herdar, blinkande ljus överallt. I fönster, på träd och byggnader, överallt påminns man om julen. Bilarna som rullar på gatorna där är nya lyxbilar, så många limosiner och andra fina bilar ser man inte i Sverige - inte samtidigt.

På allt sätt är Dominikanska Republiken ett kontrasternas land.

Marknaderna ger lite förrädiskt ett intryck av välstånd och stånden dignar av grönsaker, spännande rotfrukter och tropiska frukter, även om det just inför julen saluförs mycket äpplen och druvor. De flesta människor man möter på stan verkar fint klädda och välanpassade.

Ändå lever en stor grupp människor i misär. Fattigdomen försöker man bygga bort och det är få turister som får inblick i de speciella områden där de sämst ställ-da bor.

Dominikanska Republiken är ett ganska sekulariserat land, även om katolicismen genomsyrar allt. Kyrkor och församlingar av frikyrkokaraktär finns i varje gathörn.

Landet är vackert med stora naturtillgångar, människorna öppna och gästvänliga. Många lever för dagen vilket är en tillgång för den som är fattig och inte har fonder eller säkerhet för sin tillvaro eller framtid.

Droger har blivit ett allt större problem och stränga straff för droghantering eller handel verkar inte avskräcka. Aids ökar lavinartat, man kan ana desperation hos läkare och sjukvårdspersonal, men råd och varningar drunknar lätt i andra utbud som förmedlas i tidningar eller TV.

Kriminaliteten är stor, liksom korruptionen. Många sitter i fängelse för någon mindre förseelse och det kan dra ut på tiden innan det blir rättegång. Om ingen för den anklagades talan eller rättare sagt ger pengar för att påskynda rättsprocessen så kan lång tid förflöta utan att det händer något.

Hela strukturen och allt man möter i landet verkar och är motsägelsefullt. Indianer, spanjorer och afrikanska slavar är landets förfäder och här möts man som invånare i samma land (ungefärlig storlek som Jämtland). Skolgången är säkrad med tillgång till skola för alla. Det är bara en hake - många har inte råd med kläder, uniform eller böcker för att barnen skall kunna gå till skolan. Några föräldrar tycker inte det är viktigt eller nödvändigt att barnen ska lära sig läsa och skriva. Analfabetismen är därför så hög som 40%.

I 20 år har Maranataförsamlingen i Stockholm haft ett arbete i landet. Skola, alfabetisering, sjukvård, mobila sjukvårdsmottagningar, fängelsemission och givetvis evangeliska möten med ett nytestamentligt församlingsliv i centrum.

I Las Palmas, Herrera, en förort till Santo Domingo, ligger huvudkvarteret. En lokal med flera rum används till både möten, skola, läkarmottagning och många är de som fått hjälp till både kropp och själ. Människor har blivit frälsta,

döpta och börjat tjäna Jesus.

Många får också hjälp med hälso-problem av olika slag. Doris Diaz är en drivande kraft som arbetar outtröttligt för att komma människor till hjälp och undsättning. Berno Vidén med familj förestår den lilla församlingen och även arbetet i övrigt. Belkys Rodriguez och Kito Fernandez är trogna medarbetare och ett stort stöd för utvecklingen av arbetet.

Ingen uppgift eller samling är för liten för att inte omfattas med kärlek och omsorg. Stina Fridolfsson, som nyligen kommit till Santo Domingo, kommer också att gå in i alfabetiseringsarbetet. Det gör det möjligt att bereda fler tillfälle att få del av detta erbjudande.

Människor är fascinerade av det arbete som bedrivs och vill gärna ha kontakt och veta mera. Det är dock alltid en sak som de allra flesta undrar över: "När ska ni bygga er kyrka?" En lokal finns ju, men den är helt utan symboler och används för fler ändamål än möten. Inte ett kors i lokalen, än mindre altartavla, spetsdukar och annat som anses vara en förutsättning för att kunna ha möten.

Då är det en förmån att läsa Apg. 2 och se hur de första kristna levde och verkade - att få ha detta som en inriktning! "Ständigt var dag var de endröktigt tillsammans..." Med detta i hjärtat och Jesu snara återkomst för ögonen arbetar församlingen vidare. Tillsammans med syskon från Sverige och Norge som beder, offrar och på annat sätt stöder går verket vidare.

Några har nyligen lämnat sig till Gud och dop planeras. Vi återkommer med fler rapporter! ■

**DN
OFFERGÅVA
TILL
MISSIONEN
FÖRMEDLAS
GENOM
MARANATA-
FÖRSAMLINGEN
PG 441005-6**

Foto: Mikael Eliasson

*Det finns en plats
att fly till. En ge-
menskap. Syskon,
som man kan söka
sin tillflykt hos.
Tänk vad Gud kan
göra i och genom
församlingen, bara
vi får upp våra
ögon för vad han
förmår!*

En plats

Jag är glad över att märka omsorgen om den plats Gud gett oss. Det praktiska arbetet; städning, köksgrömmål, byggnation. Man arbetar och sliter med kärlek för det man tror på. Men det finns en fara i allt detta. Man kanske försummar att vårda sitt inre, andliga liv. Det är viktigt att hämta kraft och bli förnyad. Gå in i din kammar, stäng din dörr och bed till Gud!

Vi löper ständigt risker och utsätts för påfrestningar. Men i församlingen kan vi ha en mångfacetterad gemenskap. Vi får arbeta tillsammans för det vi tror på, vi får själva vara med och prioritera vad vi vill att medlen ska användas till. Och vi har ett gemensamt mål. Vi får bedja tillsammans. Vi får samlas och lyssna till undervisning och lova Gud tillsammans. Det finns också vänner ibland oss som

är nya i frälsningen. Det är viktigt att vi ständigt söker oss mot centrum.

Gud vill göra något stort i våra liv. Han vill förvandla och uppenbara sig i våra hjärtan. Den gemenskap vi har i församlingen är ingen föreningsgemenskap eller vanlig boendegemenskap. Det är en plats där vi får tjäna Gud tillsammans. Om vi söker Gud, vet vi att han kommer oss till mötes. Han har lovat i sitt Ord att vara oss nära. Men han tränger sig inte på med våld. När vi söker honom, fyller han på där det finns en Ande som säger ja och amen.

Andra brevet till Timoteus är fyllt av förmaningar och uppmaningar till Timoteus att vara trogen. Han uppmanas att vara ståndaktig i Jesus och ta vara på det han hört. Det handlar om hans upp-

gift och tjänst. "Har vi dött med honom, skall vi också leva med honom. hårdar vi ut, skall vi också regera med honom." Det handlar om troheten mot Ordet och undervisningen man fått. I fjärde kapitlet avslutar Paulus med talet om att vara trogen intill slutet.

I 2 Tim 2:22 uppmanas Timoteus att fly bort ifrån något. Det är något som vill fånga upp, jaga och lägga beslag på en och därför måste man fly. "Fly bort från ungdomens onda begär". När man läser om Timoteus, tycker man att han inte borde ha sådana problem så att han kan bli offer för ungdomens onda begär.

Det finns väldigt mycket som vill fånga oss så att vi förlorar det som är mest väsentligt. Man kan förlora inspirationen, gå sig trött. Man ser ingen framtid, ingen ljusning. Då blir man lätt ett offer för annat som vill fånga tid och intresse. När Paulus måste förmana Timoteus som var en sådan eldsjäl, då tror jag att vi borde ta en sådan uppmaning mycket allvarligt, vare sig vi är unga el-

ler äldre. Fly världen! Fly det denna värld representerar! ”Sträva efter rättfärdighet, tro, kärlek och frid tillsammans med dem som åkallar Herren av rent hjärta.” Det handlar inte om att fly till något ovisst, utan att komma tillsammans med dem som av rent hjärta åkallar Herren.

Det finns en plats att fly till. En gemenskap. Syskon, som man kan söka sin tillflykt hos. Tänk vad Gud kan göra i och genom församlingen, bara vi får upp våra ögon för vad han förmår!

I tredje kapitlet ser vi också en sats där Paulus riktigt vill understryka vad som ska ske.

”Det ska du veta”, läser vi. Vad då för något? Först förmaning att *fly* bort från ungdomens onda begär. Sedan börjar Paulus undervisa om den yttersta tiden. Han beskriver hur människan kommer att vara. Han talar om dem som står emot

Skulle dessa församlingar idag börja ta itu med dessa frågor som man inte varit vaken för i ett tidigt skede, då skulle det innebära att hela verksamheten rasade samman. Det som är uppbyggt och har växt fram till att utgöra dagens kristenhet, är ett med samhället, dess tankeätt, kulturliv och nöjesliv. Vi ser i kristen press hur man banar väg för en hel ungdomsvärld rakt in i nöjesbranschen. Man har inte tagit avstånd och varnat. Tvärt om, man säger att här kan vi vara, här kan vi dela gemenskap. Vi går på krogar och diskotek. Matchar fram kändispredikanter som går före och förför. Det finns många områden att nämna, exempelvis musikalerna, underhållning, artister och idoler.

Vad var Timoteus utsatt för? Något som Paulus såg. Men han sade fly! De frågor vi möter idag är: Hur nära världen kan jag leva och ändå vara en kris-

plötsligt fördärv över sig. Många skall följa dem i deras utsvävningar, och för deras skull kommer sanningens väg att smädas.”

Har vi mött detta i vår tid? Har vi sett det i vårt land? På smygvägar. Det började litet smått. Man började tänka om. I pingstväckelsens historia ropade man ut väckelsens budskap med skärpa. Det levande hoppet genomsyrade allt. Det fanns tyngd i undervisningen om att Jesus kommer. Medvetenheten fanns i församlingarna som en självklarhet att Jesus kommer på skyarna. Det fanns gränser. Man hade sagt nej till väldigt mycket av världens väsende, för man hade funnit det som var bättre, och det förkunnade man.

Nu märker vi att det skett successiva

ts att fly till

Bibelstudium av Berno Vidén,
lärjungaskolan 2000

sanningen. I vers 10 läser vi: ”Men du har följt mig i lära och liv, i föresats och tro...” och vers 14: ”Men håll fast vid det som du har lärt dig...”

Ivår församling har vi fått lyssna på oerhört värdefull undervisning om vår tid. Det har konkret presenterats skeenden i vårt samhälle. Hur exempelvis den ekumeniska rörelsen har växt fram. Vad som ligger till grund för denna. Hur det i ett genombrottsskede handlade om att man öppnade sina församlingar för samhällsliga bidrag, utan att se faran.

Så har det rullat på, och idag är många församlingar helt styrda. De har inte längre någon kraft att säga nej till världen. för att kunna bevara det man byggt upp med till stor del statliga medel, måste man slå vakt om sina strukturer. Man är så fastlåst i former, befattningar, avtalsenliga löner och olika funktioner, så att man inte kan riskera att detta bryts ner.

ten? Hur nära gränsen kan jag gå utan att behöva skämmas för att gå till församlingen? Istället för att ta Ordet på allvar och hålla största möjliga avstånd till världen för att bevaras och likbildas med Jesus Kristus.

Du måste komma ihåg att Gud har en plan med ditt liv. Han vill förnya och forma dig för att du ska kunna tjäna honom på det sätt som han har tänkt. Det finns ungdomsskaror som behöver höra evangelium. Visst har vi en uppgift att nå människor som går på krogar och diskotek. Visst har vi en uppgift på gator och olika platser. Men vill vi lyda Gud, så vet vi att han kommer att sända oss. Han låter oss möta behovets barn, men inte genom att vara delaktig i världens tillställningar.

I 2 Petr 2:1-2 läser vi: ”Men det fanns också falska profeter bland folket, liksom det bland er kommer att finnas falska lärare som smyger in förödande läror. De skall till och med förneka den Herre som har friköpt dem och drar så

förändringar. På smygvägar har det införts främmande element. Liksom det står, sanningens väg blir smädad.

I detta land finns en rörelse som arbetar mycket målmedvetet och effektivt. Det är den homosexuella rörelsen. Om man följer med i media, lyssnar till debatter, ser vad som erbjuds i skolorna; det som diskuteras och förs dialog om i församlingarna, märker man att den homosexuella rörelsen har, som dess företrädare själva påpekar, gjort väldigt framsteg. De ”slår hål på myter”, som de säger. De har lyckats omforma många medborgares sätt att tänka och värdera.

I somras gick en homosexuell grupp i Göteborg ut för att kartlägga församlingarna, angående om de var ”homovänliga” eller inte. Man kom med sina frågeformulär. Och vi märker hur splittrade man är i kristenheten. Jag har hittills inte läst något uttalande från någon kristen tidning där man fört fram en klar, evangelisk ton i detta sammanhang. Förr fanns det. Och visst måste det finnas röster som

ropar? Men bland de etablerade, de som är tongivande i de största församlingarna har det inte gått ut någon klar varningssignal om vad som pågår.

Tusentals ungdomar saknar undervisning. De får underhållning, ja, allt de vill ha för att stanna som medlemmar i kyrkorna. För församlingarna handlar det också om pengar. Man går ut för att skapa dialog, samtala sig fram till lösningar och märker inte att skutan är på väg att gå under.

På det religiösa området märker vi hur också Vatikanen gör sina framstötter för att riktigt demonstrera att katolska kyrkan är den ledande. Man säger att den enda sanna kyrkan är den romersk-katolska. Många inom det framgångsrika, ekumeniska arbetet har också reagerat mot vad de har sagt. De sörjer: Vi hade ju kommit så långt, säger man och nu påstår katolikerna att det är bara de som har rätt! De uppskattar samarbetet, men i slutändan är det bara en kyrka, den romersk-katolska, som kräver totalt herravälde.

I Uppsala samlade man under sistlidna allhelgonahelg tre tusen ungdomar från hela Norden till mäsas i domkyrkan. Alla frikyrkor i Uppsala som är med i Uppsala kristna råd, stod bakom denna Taizémassa. Specialister från Taizé i Frankrike kom dit för att undervisa och praktisera denna lära.

Jag har nämnt några ting som visar att det som en gång handlade om smygvägar nästlat sig in och undergrävt det som var väckelseförsamlingar. Vad finns kvar idag? Det finns värden att kämpa för. Gud har kallat oss för etthögare mål. I Guds Ord står att vi ska gå ut till Honom utanför lägret och bära hans smälek.

Måste man bära smälek för att vara en sann kristen? Enligt Guds Ord finns ingen annan väg. Det talar om en väg i främlingsland. Att uppleva främlingskap inför det som sker i världen. Men det talar också om att vi ska profetera, ropa ut, förkunna, varna för det som ska övergå staden, likt väktaren på muren. Vi ska varna för att kunna rädda själar. Måtte kallelseens eld få brinna klart i våra hjärtan. Måtte vi dansa till gudsmänniskor. Måtte vi kunna hjälpa varandra framåt, så att vi blir formade till Hans avbild.

Nehemja kände nöd då han fick höra

"Man kom samman i en ande och en själ inför uppdraget. När verket sedan stod färdigt, när byggstenarna var på plats, uppstod jubel. Man grät och ropade om vartannat, för Guds ande hade uppväckt folket."

Foto: Mikael Eliasson

att Jerusalems murar var nedbrutna. Men han satte sig i rörelse. Han började bedja och så arbetade han. Före Nehemja kommer Esras bok i Bibeln. Den undervisning vi möter där är talande. Denne profet fick sin ande uppväckt. Han profeterade, så att Guds folk började sätta sig i rörelse mot ett bestämt mål. Man skulle bygga upp templet, man skulle bygga upp Herrens hus. Det står i Esra bok om detta arbete. Man kom samman i en ande och en själ inför uppdraget. När verket sedan stod färdigt, när byggstenarna var på plats, uppstod jubel. Man grät och ropade om vartannat, för Guds ande hade uppväckt folket.

I Esra 3:11-12 läser vi: "De sjöng lov och pris till Herren: 'Han är god, hans nåd mot Israel varar i evighet'. Hela folket jublade högt och prisade Herren för

att grunden till Herrens hus var lagd."

De kom från den babyloniska fångenskapen. Vi kommer från vår tids Babyloniska fångenskap. Men vi har hört Herrens röst. Han har kallat oss. Hans ande har väckt oss. Vi måste ut ur fångenskapen, för vi har ett annat hem att kämpa för. Måtte vi få vara med och lägga en rätt grund i vår tid!

I Esra 4 ser vi vad som sker. När grunden var lagd, vaknade fienden. I förstonet kom man på smygvägar: "Låt oss bygga tillsammans med er, för vi söker er Gud liksom ni, och vi har offrat åt honom..." Visst! Det går ju inte att döma dem som kommer och säger så. Men det fanns män som stod upp. Män som stod i ledningen sa: "Ni får inte tillsammans med oss bygga ett hus åt vår Gud. Vi skall själva bygga huset åt Herren, Israels Gud..."

Då tog man istället till andra knep. Man gick till konungen och presenterade för honom vilket folk han hade göra med. Titta på de där sekteristerna! De som uppviglar! Läs deras historia och se vilket problem de utgjort i alla tider! Så gick man lagstiftningens väg för att hindra bygget.

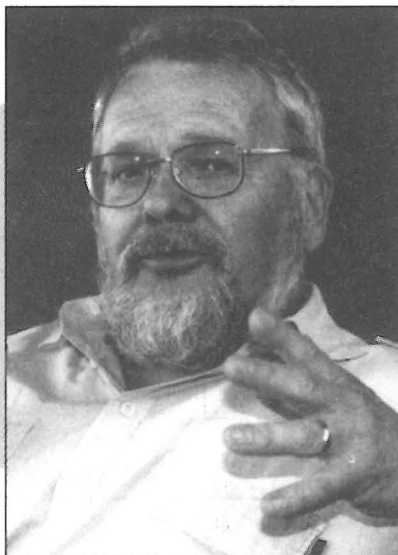
Esra 4:21: Utfärda därför en befallning så att man hindrar dessa män att bygga upp denna stad". Vers 24: "Så upphörde nu arbetet på Guds hus i Jerusalem." Det är precis vad som sker idag. Genom lagar och påbud. Men det stannade inte där. I nästa kapitel läser vi: "Och profeten Haggai och Sakarja, Iddos son, profeterade för judarna i Juda och Jerusalem i Israels Guds namn, som de var uppkallade efter." Detta ledde till att folket fick nytt mod. De stod åter igen upp, trots hoten, trots att de nu var lagbrytare stod de upp och byggde Herrens hus. Måtte vi få dessa profettröster ibland oss!

Jag tror att vi går in i en tid då vi måste lära oss lyssna till Guds röst på ett annat sätt. Så vi kan höra och se vad som är angeläget idag. Rätt budskap i rätt tid. Vad behöver vi förkunna idag för att bevaras som ett folk? För att kunna visa på en väg, för att kunna vara en spjutspetsförsamling?

Vi har hört denna undervisning. Måtte Gud få gripa tag i oss, så att vi var och en kommer in i vår uppgift, vår kallelse. Då får vi lämna åt sidan mycket annat och välja ut det bästa. Gud lönar det. Han vill komma till dig och förnya dig! ■

-Träd upp i tid och otid!

"Jag tror att jag som präst i Svenska Kyrkan har lett och deltagit i tusentals gudstjänster av olika slag. Och visst kan jag ibland säga att några har varit givande, åtminstone för mig själv ur andlig synvinkel. Men om man ställer upp alla gudstjäns-

terna som en stapel så skulle jag gärna byta allihop mot ett bibelstudium eller ett väckelsemöte i Maranata. Alla som samlas är troende. Alla säger - och sjunger och ber - bara det de menar och verkligen tror på. Därför blir allt äkta."

Foto: Tommy Jacobson

Text: Rolf Wahlgren

Spontant utbrast fd kyrkoherden denna synpunkt när han deltog i den intensiva lärjungaskolan under oktober månad. Detta är ett av de vittnesbörd han ivrigt förmedlade i ett av mötena.

Det jag ska säga nu, kommer från min erfarenhet bland annat på internet, där det florerar mycket som inte är av Gud, men som gärna vill gälla för att vara det.

Till människor - större som mindre - som Gud vill använda, för att protestera emot allt detta elände, kommer det ofta förargade kommentarer från folk som känner sig trampade på egna eller andras tår, och säger, överflyttat till bibelord:

"Denne man har upphöjt sig till domare över oss" 1 Mos 19:9 och "Vem har satt dig till domare....?" 2 Mos 2:14

Ungefär: "Du är så hård och dömande. Försök visa kärlek och förståelse i stället!"

Man måste givetvis pröva sig själv så att man verkligen inte är onödigt hård.

Det kanske är så att man som kristen, symboliskt sett, har rivit ner avgudabil-

der, som Gideon fick göra i sitt eget föräldrahem i Domarboken 6:25-27.

Men jag tror att man för sin egen skull behöver känna marken fast under sina fötter vid sådana angrepp. Man kan då stödja sig på vad Paulus skriver till Korintierna i 1 Kor 4:2-3: "Vad man nu därutöver söker hos förvaltare, är att en sådan må befinnas vara trogen. För mig betyder det likväl föga att I - eller alls någon mänsklig domstol - sätten er till doms över mig."

Bibeln står ju på ens egen sida, med ord som 2 Tim. 4:2: "Predika ordet, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålmod och med undervisning i alla stycken." (vv 3-4:) "Ty den tid kommer, då de icke längre skola fördraga den sunda läran, utan efter sina egna begärelser skola samla åt sig lärare hoptals, allteftersom det kliar dem i öronen, en tid då de skola vända sina öron från sanningen och i stället vända sig till fabler."

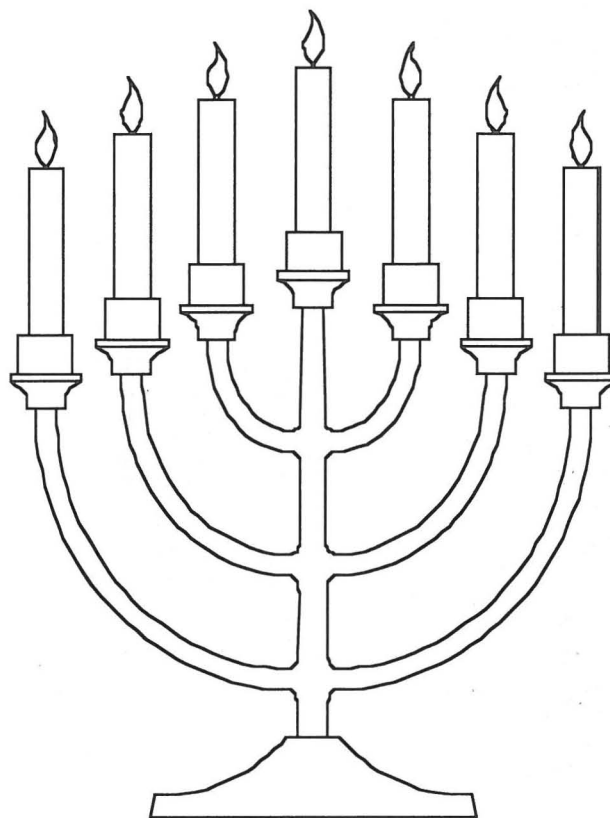
Och 2 Tim 3:16-17 "All skrift som är ingiven av Gud, är ock nyttig till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk."

Naturligtvis får man hela tiden också nagelfara sig själv och sitt uppsåt under t.ex. Jesu ord Dömen icke, på det att I icke mån bli dömda.

Det finns många idag som anklagande säger: "Det är er lust att döma som gör att ni citerar dessa bibelord." Men om man - skrämdd av sådana anklagelser - bara håller tyst, av rädsla att döma eller av rädsla för dem som säger så, så gör man sig *istället skyldig* på samma sätt som väktaren på muren, som inte stöter i basunen, när han ser svärdet komma.

Det står i Hesekiel 33:6: "Men om väktaren ser svärdet komma och icke stöter i basunen och folket så icke bliver varnat och svärdet sedan kommer och tager bort någon bland dem, då bliver visserligen denne borttagen genom sin egen synd, men hans blod skall jag utkräva ur väktarens hand."

Allra sist, vill jag citera vad som står i Hes 33:11: "Men svara dem: 'Så sant jag lever, säger Herren, Herren, jag har ingen lust till den ogudaktiges död, utan fastmer att han omvänder sig och får leva. Så vänden då om, ja, vänden om från edra onda vägar; ty icke viljen I väl dö, I av Israels hus?'" ■

Ljusstaken

Den hemförlovade maranatapredikanten var angelägen att betona församlingens uppgift i tiden, både i förkunnelse och handling. Också denna predikan, som hölls kort innan Folke insjuknade, behandlar detta tema. Han uttalade en önskan att budskapet skulle skrivas ned och spridas.

Läs det som en profetisk hälsning från en broder som fullbordat loppet och bevarat tron!

VI SKALL LÄSA några skriftställen:

Bjud Israels barn att bära till dig ren olja av stötta oliver till ljusstaken, så att lamporna dagligen kunna sättas upp.

Lamporna på den gyllene ljusstaken skall han beständigt sköta inför Herrens ansikte. (3 Mos. 24: 2, 4.)

Du skall ock göra en ljusstake av rent guld. I drivet arbete skall ljusstaken göras med sin fotställning och sitt mittelrör; kalkarna därpå, kulor och blommor, skola vara i ett stycke med den. (2 Mos. 25: 31.)

Och Herren talade till Mose och sade: Tala till Aron och säg till honom: När du sätter upp lamporna, skall detta ske så, att de sju lamporna kasta sitt sken över platsen framför ljusstaken.

Och Aron gjorde så; han satte upp lamporna så, att de kastade sitt sken över

platsen framför ljusstaken, såsom Herren hade bjudit Mose.

Och ljusstaken var gjord på följande sätt: den var av guld i drivet arbete; också dess fotställning och blommorna därpå voro i drivet arbete. Efter det mönster som Herren hade visat Mose hade denne låtit göra ljusstaken. (4 Mos. 8: 1- 4.)

Jag skall försöka säga något om denna ljusstake, som är ett av de föremål som stod i det heliga. Inte i det allra heligaste, men i det heliga var den placerad. Vi vet vilket arbete det är att få fram guld. Det handlar om att åtskilja det från allt som inte är guld. Och det är inte för intet det står att ljusstaken skulle vara driven; gjord i ett stycke.

Den var alltså guld rakt igenom. Det

var ingen imitation eller bladguldsprodukt. Guld symboliserar det som är gudomligt och äkta. När två människor ingår äktenskap köper man inte två plast-ringar och överlämnar åt varandra med en tunn legering. Utan det ska vara guld-ringar. Guld är en malm bland alla andra malmer, men guld står som sinnebild för det gudomliga; det som kommer från Gud.

I Sakarja bok kapitel 4 väcktes profeten upp ur sömnen och fick se en ljusstake, alltigenom av rent guld. Han fick också se oljeskålarna ovanför. Vi har många exempel på detta i den heliga skrift. Avsikten i det gamla förbundet var att ljuset skulle lysa uppifrån och framför ljusstaken i detta rum som kallades det heliga.

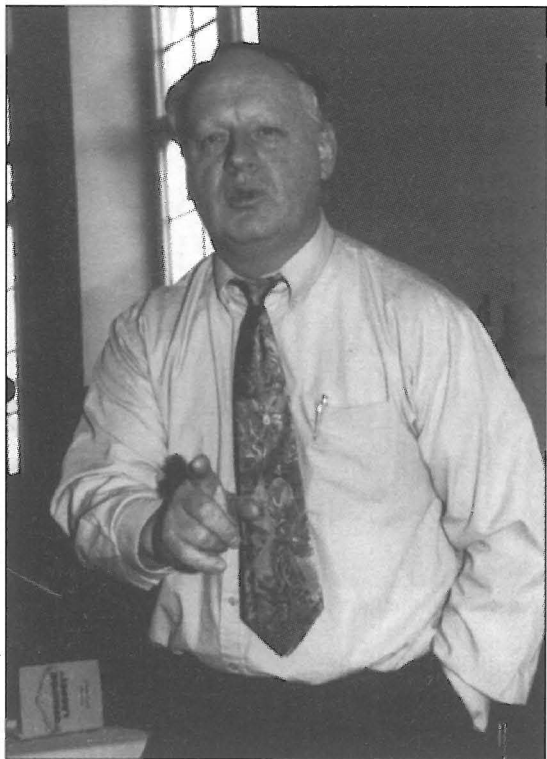

Foto: Mikael Eliasson

Predikan av FOLKE JACOBSSON

2 juli 2000, Maranataförsamlingen i Stockholm

Denna ljusstake var inte placerad var som helst. Den var bland Guds folk. Det var detta folk som av Gud fick instruktionen att den skulle stå på ett speciellt ställe. Detta symboliserar och förebildar något som låg framför. Men detta folk blev plundrat på grund av ohörsamhet. Och genom olika synder bland folket fick främmande härar tillfälle att angripa dem.

JAG VET INTE hur många gånger det här lilla folket har blivit angripet av andra folkslag. Konungar kom i Nimrods anda för att stjäla. Vad var begärligt? Det var dessa olika klenoder; silvret och guld. Tjuven kommer inte för att ta det sekunda. Han tar det som är mest dyrbart och äkta. När det är inbrott hör man sällan efteråt att en tjuv tagit endast ting av obetydligt värde.

Vem är den store tjuven? Det finns en tjuv som vår Herre Jesus kallar för Satan. När han talar, så talar han aldrig sanning. Han talar lögn. Och hans målsättning är att stjäla, slakta och förgöra. Vad han har i sinnet är inget annat än detta.

Det finns en orsak till överfallen som Guds folk drabbades av. Det var på grund av efterlåtenhetssynder. Gensträvighet. Avgudadyrkan. Trolldomssynd. Olydnad. Ibland systemsatt. Men därmed

hade detta folk inte slutat att offra. Det fanns en djupare orsak: *ohörsamhet*.

Lydnad är bättre än offer, säger den heliga Skrift. Vi har flera exempel på hur olydnaden slog igenom hos folket. Sauls exempel kan lära oss mycket, om vi tar vara på det. Olydnad är grundorsaken till att folket blev intaget av krigshärarna. En av de mest kända invasionerna i Jerusalem var den år 70.

JESUS FÖRUTSADE denna händelse. Han grät. Det var inte självmedömkanstårar som rann nedför hans kinder. Han grät över staden Jerusalem, därför att den inte hade aktat på den tid då den var sökt av Gud. Tillfället hade gått förbi. Jesus sitter på Oljeberget och gråter.

Det var inte nog med det. Man upprepade föraktet. Hånet och bespottelsen kulminerade på Huvudskalleplatsen. Det var inget nytt i och för sig. Där hade många banditer blivit korsfästa. Men judarna upprepade sina handlingar. De följde i fädernas spår. De gjorde sig skyldiga till en synd som utlöste Frälsarens tårar.

-Huru har jag icke velat församla eder, men I haven icke velat! Jag har varit redo liksom hönan. Vad gör hönan när farorna kommer? Är hon passiv? Nej,

hon faller ut sina vingar, och sedan kommer signalen. Ett speciellt ljud som innebär att när kycklingarna hör det ljudet vet de att det är fara å färde. Och vart springer de? Springer de till tuppen i hönsgården? Nej de flyr till hönan med de utfällda vingarna. Vad är det? Moderskärlek, kan man kalla det som Gud lagt ner också i hönan. Ibland verkar det som om hönorna är mera lyhörda för signalerna än människorna som skapats till Guds avbild.

Men det allvarliga för detta folk var att de inte hade aktat på den tid då de var sökta. Vad skedde då? Gråt inte över mig. Gråt över er själva och era barn. Vi måste lyssna på Guds Ord. År 70 utgick en order. Nu ska vi sätta igång invasionen mot Jerusalem, denna arma stad. Du som tronar på berget längst upp i norr. Du med alla dina traditioner och löften. Du med din unika historia, som skiljer sig från alla andra folk genom tiderna. Vad skedde?

Här skall icke lämnas sten på sten, här skall allt bli nedbrutet. Varför? Barabbas frigjordes. Han var en rövare. Och så korsfäste man härlighetens Herre. Det folk, den församling som föraktar Herrens profeter har ingen framtid.

Det finns ett Kapernaum. Det finns ett Sidon.

-Du Kapernaum, skall väl du bli upphöjd till himmelen? Nej, ned till dödsriket måste du fara. Ty om de kraftgärningar som äro gjorda i dig hade blivit gjorda i Sodom, så skulle det hava stått ännu i dag.

Den som föraktar Guds utvalda; Herrens profeter – det folket, den staden, den församlingen har ingen framtid. Domen kommer med matematisk precision. Varför? Det finns lagar i Andens värld, som man inte kan nonchalera. Vi måste ge akt på dem, så att vi inte drabbas av Guds vrede. Det var vad som hände med detta folk. Vad var det som gjorde att sten på sten inte blev lämnad kvar i den här muren som var skyddsvärnet? Det var guld.

När elden brann i den överfallna staden, blev det så hett att murbruket smalt. Så fick man syn på guld mellan stennarna. Det utlöste hela nedrivningen av muren. Jesusordet fullbordades. Allt blev nedbrutet. Skövlat. Och ljusstaken hamnade i Rom. Dit forslades den tillsammans med många andra bortrövade guld-

föremål. Den som symboliserade gudstjänstordningen för detta folk för att de skulle bevaras som ett folk framför alla andra folk på jorden.

Det var inte för att de var större eller mäktigare, utan för att de var utkorade. När plundringståget kom från öst forslade man alla guldföremålen ända till Babylon.

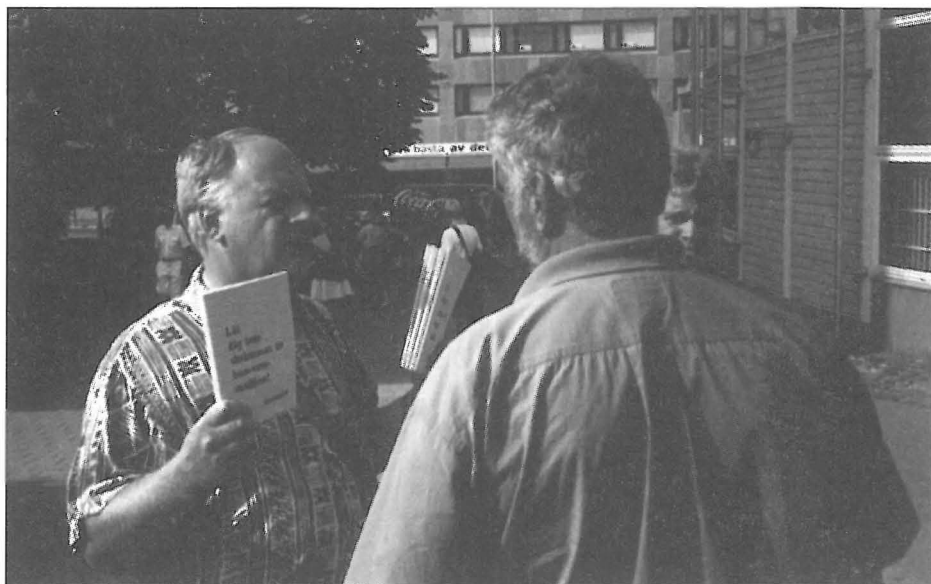
I Nya Testamentet möter vi också ljusstaken. Vi läser i Uppenbarelseboken breven till de första församlingarna. Vad hände där? I Upp. 1 står om de gyllene ljusstakarna. Det finns något gudomligt, eftersom det är en uppenbarelse från Gud. Det är sju församlingar som himmelen beskriver som ljusstakar. Mitt ibland dessa ljusstakar är det en som är i verksamhet. Han går omkring bland dessa gyllene ljusstakar. Däri ligger räddningen.

Han går omkring bland de gyllene ljusstakarna. Den Gud vi tror på är god. Hade han inte varit god, hade inte vi kunnat bestå. Vi hade varit lika Sodom och Gomorra. Vi hade varit utraderade för länge sedan. Det är på grund av Herrens långmodighet vi lever idag. Eller; som det heter: Gud gav anstånd. Trots att allt kött var fullständigt fördärvat, och Gud ångrade att han skapat människan. Men det står om en som fann nåd inför Gud.

Han som fann nåd fick en uppenbarelse av Gud och förberedde sig själv och sin familj. För flykt? Nej, för att möta floden. Det är tack vare honom vi kan ära Gud för att vi får vara ett folk.

Hade inte han predikat med livet som insats och fullgjort uppdraget enligt mönsterbilden, då hade den båt han byggde gått under i vågorna. Men han inte endast predikade; han arbetade också med sina händer. Därigenom fullkomnades denna tro. Genom arbetet fullkomnades tron i hans liv. Och farkosten blev en frälsningsark.

I UPPENBARELSEBOKEN finns sju olika församlingar på sju platser. Här finns också sju församlingsänglar som Johannes blev uppmanad att skriva till. Presentationen av församlingen i Efesus kommer som nummer ett. I Efesierbrevet ser vi att syskonen i den församlingen verkligen levde i anden och vandrade i anden. Den var en stad på berget, därför att Guds Ord hade mäktigt fram-

Folke Jacobsson på barrikaden med det skrivna ordet. Här under L-99 i Linköping.

Foto: Mikael Eliasson

gång genom trons predikan. Efesierbrevet är på något vis Nya Testamentets Höga Visa. Det är en oerhörd hälsning Herrens tjänare skriver till vännerna i Efesus.

-Nådeshärlighet till pris – vad är det för något? Mänskliga ord räcker inte till för att förklara en uppenbarelse. Det var inte Gamaliels kunskap och visdom. Det var en hälsning från himmelen. Har vi denna uppenbarelse verksam ibland oss?

Vad dominerar ibland oss? Är det "nådeshärlighet till pris"? Guds Ord är guld, befriat ifrån slagg. Det har genomgått reningsprocessen att skiljas från slagget. Halleluja! Slagget måste bort, dit det hör hemma – soptippen. Det är guld det vi vill ha! Men det får man inte utan vidare. Det är ett mödosamt arbete.

Var och en av oss måste vara med om luttringselden. Har den drabbat dig? Då är du under hans banér. Då har du undfått nåden, och det innebär att du är en äkta son som drabbas av Herrens aga. För den han älskar, den agar han. Han agar var son han har kär. De äkta sönerna får uppleva detta, de han tagit i sitt hägn. De är inga ekumener som fladdrar hit och dit och säger en sak ena dagen och vänder upp och ned på allt nästa dag. Det handlar om att bli profiler, som genomgått luttringselden och fostrats i Andens skola.

Gud menar inte att vi ska bli asketer. Det är inte heller så att de som äter är former än de som avhåller sig, eller tvärt om. Det handlar om en sak: att få del av Guds helighet. Luttringselden tar hand om avfallet. Även i det gamla förbundet fick Levi söner genomgå denna luttrings-

eld. Det som vederfares oss är ett bevis på att det finns något äkta i oss som Gud knyter an till. Hans mål är att dra oss närmare honom, in i centrum. Att vi inte ska försvinna ut i periferin. Jesus vill att vi ska ha närhet till honom. Därför var det så underbart på förklaringsberget.

Pris ske Gud! Jag går aldrig härifrån! Vi bygger tre lövhyddor här. Det var närheten till Jesus, han som förvandlades inför deras ögon. Han var vitare än solens glans. Lärjungarna var chockade av heligheten och härligheten från Gud.

Så kommer den himmelska kameran och tar ett fotografi av syskonen i Efesus. Himmelen börjar aldrig med att presentera defekter och lyten. De finns med, men kommer alltid i slutet av breven. Först kommer vad de äger i honom och vad gott de har åstadkommit. Herren tänker på att vi är stoft. När han uppenbarar sig är det ingen skvallerkrönika. Det är en uppenbarelse, hundra procentigt trovärdig och tukta. Det är en sann beskrivning och har inga tillägg. Det är himmelen som röntgar syskonen i församlingen.

-Så säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som går omkring bland de sju gyllene ljusstakarna. Jag känner dina gärningar...

Är det inte underbart? Himmelen vet vad de hade gjort.

-...och ditt arbete och din ståndaktighet och jag vet att du inte kan tåla onda människor. Du har provat de som säger sig vara apostlar, men inte är det, och funnit dem vara lögnare. Och du är ståndaktig och har burit mycket för mitt

namns skull, och har inte förtröttats.

Det är bara plus fram till den tredje versen. Så har vi några jobbiga versar.

-Men jag har det emot dig, att du har övergivit din första kärlek.

ÄR DU EN EFESUSKRISTEN? Kan du identifiera dig med den här beskrivningen? Om du kan det - ge inte upp! Följ honom dit han leder dig! Det kommer en jobbig sida här som himmelen uppenbarar: *-Jag har det emot dig.* Det är klart att då blir det allvarigare.

-Du har övergivit din första kärlek. Vad är den första kärleken? Förälskelse. Men nu var förälskelsen borta. Något hade kommit emellan. Något hade gått sönder. De fina kärlekstrådarna hade brustit. Kontakten var bruten, och man hade fått ett nytt objekt för sin kärlek. I Jer. 2:2 finns en vers angående Guds folk: *-Jag kommer ihåg, dig till godo, din ungdoms kärlek.*

Det finns väl inget hetare, varmare och mera äkta än ungdomskärleken. Den är glödhet. Den skyr inga avstånd. Inga offer är för stora. Man kan gå en och två mil. Man kan åka spark mitt i sommaren för att komma till den som man har kär.

MEN HÄR HANDLAR DET om förhållandet till själens brudgum. Något var skadat. *-Betänk då varifrån du har fallit.* Vad skulle de göra? Bättra sig. Det hjälper inte med att springa omkring på en massa konferenser eller uppsöka spågummor för att få veta något om framtiden. Man måste återvända till den plats där fallet ägde rum. Betänk och gör bättring. Omvändelse. Var de inte omvända? Jo, men nu krävdes en andra omvändelse, för att denna osynliga bredbandsteknik skulle bli återupprättad med den eviga världen.

-Betänk varifrån du har fallit och gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid.

Käre Gud, vi behöver nåd. Den rätta nåden, som fostrar oss till att avsäga oss alla världsliga begärelser. Det är inte trældom.

Gud vill något med sitt folk. Att vi ska bli riktiga nejsägare utifrån hjärtats tron. Och vi skall bekänna våra synder. Säg förlåt. Det är det svåraste ordet att fram-bära från bönen Fader Vår. Den djupaste innebörden av bönen som Jesus lärde sina lärjungar att bedja. Därför att hjärtat måste vara med. Om inte hjärtat är med när vi ska förlåta varandra, då är vi lika dem som står i gathörnen och breder ut sig och skryter om sin religion och sina böner.

Det finns bara en som kan frälsa oss. Vi kan inte lyfta oss själva en centimeter utan att lika snabbt komma ner igen. Men om vi omvänder oss till Gud och gör sann bättring, då sker någonting. Om inte något sker, då säger himmelen: Då skall jag komma över dig. Han skall inte överge dem, men han skall komma till dem på ett nytt sätt. *-Jag skall komma över dig och skall flytta din ljusstake från dess plats, såframt du icke gör bättring.*

Vad betyder detta? Kan ljusstaken flyttas? Jag nämnde tidigare hur den kan flyttas genom krigshärrar. Genom rövare och banditer, som roffar åt sig det gudomliga. Vad blir kvar av församlingens lustgård, när denna ljusstake har flyttats? Då kommer plundringstågen.

Detta är mycket allvarligt. För det handlar inte om ljus från kraftstationer och turbiner. Det är det ljus som Herrens närvaro ger.

Det står så underbart i Skriften: Han går omkring. Han fördömer inte, men han varnar. Han stryker inte medhårs och låter inte udda vara jämt.

Har det gått sönder, så ser himlen det. Det måste då till en andra omvändelse – det svåraste en människa behöver uppleva här i tiden. Omvända sig en andra gång. När aposteln Petrus gick ut och grät bitterligen, upplevde han det naturligtvis förfärligt att han förrått Mästaren. Förnekat honom.

Låt oss ta lärdom av detta budskap, så att våra hjärtan inte blir hårda. Se till att du framför allt bevarar ditt hjärta, ty därifrån utgår livet. Det obotfärdiga hjärtat är problemet. Men vår förhoppning står till honom som går omkring och gör väl ibland de gyllene ljusstakarna.

Allting har sin tid. Går detta ljus förlorat, hjälper det inte vilka gärningar vi utför. Då kommer upplösningen att äga rum inifrån. Den får dödliga effekter, lik-som ett äpple som ruttnar inifrån kärnhuset. Då finns inget hopp.

Det enda som hjälper, är om vi funnit nåd inför Herren. Har vi en öppen väg till honom? Är vi kända i den eviga världen, då finns det hopp. Är vi inte det, fortsätter krumbukterna. Sanningarna blandas ihop alltmer med lögnen. Så får vi till slut en kärlek som inte finner glädje i sanningen.

Därför kommer också Guds vrededom över dem som inte förstår att ge kärleken till sanningen rum i sina hjärtan, så att de kan bli frälsta. Vi behöver mycket nåd. Men Gud är nåderik. Ännu har inte Guds basun tonat. Församlingen är ännu kvar på jorden. Det gäller att vara redo och inte sälja sin förstfödslo-rätt för en grynvälling. Lyssna inte till alla andra röster, utan bli stilla så att Han får tala! Amen. ■

Då talade han och sade till mig: "Detta är HERRENS ord till Serubbabel: Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot." Sak. 4:6

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

En artikelserie av
Stig Andreasson

Taizé

- med rätt att skapa enhet?

Katoliserande tendenser inom protestantismen - del 1

Vi kan kanske säga att Taizé på ett sätt representerar en ny religion, där enhet och försoning mellan de stora religionssystemen betraktas som det högsta goda.

Taizé-brödernas negativa syn på evangelisk verksamhet i katolska länder kan bara uppfattas som en önskan att samla allt och alla i den katolska moderkyrkans sköte.

Taizé har gett upphov till en liturgisk förnyelse inom protestantismen och har utan tvekan bidragit till att utsudda gränsen mellan katolskt och protestantiskt tänkande. Talet om enhet och försoning plus en avslappnande atmosfär lockar människor till deras mässor.

Den andliga och religiösa förvirringen är stor i vår tid. Som Guds folk behöver vi andlig urskilningsförmåga för att se klart i allt det virrvarr som omger oss. Aldrig någonsin har det varit mer angeläget att söka sig tillbaka till de gamla stigarna i Guds Ord. Här skall vi i korthet analysera några av de trender och religiösa moderiktningar som är typiska för vår tid.

Först något om katoliserande tendenser inom protestantismen Taizé-gudstjänsterna. Dessa stämningsfulla guds-

tjänster har blivit populära också i vårt land och många ungdomar från de nordiska länderna har gjort resor ned till Taizé, där denna gudstjänstform föddes och sedan spreds ut över världen. Vad är det då som är så speciellt och tilldragande med Taizé?

Tittar du på Frankrikes karta upptäcker du att Taizé är en helt vanlig liten landsortsby i Bourgogne omkring 40 mil sydöst från Paris. Enligt min några år gamla lista över franska kommuner bor det cirka 150 personer i Taizé. Där star-

tade redan 1945 några personer tillhörande den Reformerta Kyrkan ett slags protestantiskt kloster. Deras myckna tal om "försoning" väckte gehör i det krigshärjade och sargade Europa.

Talet om försoning mellan folken, speciellt mellan Tyskland och Frankrike, övergick emellertid senare mer och mer till att bli ett tal om försoning mellan de stora världskyrkorna. Redan på ett tidigt stadium blev det uppenbart att de ledande av detta kloster hade som mål att skapa en brygga mellan protestantismen och den romersk-katolska kyrkan.

Klosterbröderna i Taizé och deras verksamhet har utan tvekan många tilldragande och sympatiska drag, rent mänskligt talat. Tillsammans med traktens katolska bönder har de bildat en kooperativ förening, till vilken de överlätit alla sina ägodelar. De gör alltså en beundransvärd social insats. Bön, arbete och barmhärtighetstjänst går hand i hand. Med stor generositet tar de emot skaror av ungdom, både sådana som bekänner sig till någon religiös tro och sådana som inte tror. Trots detta måste vi ändå varna för det inflytande som kommer från Taizé, något som säkert inte alla kan förstå, men jag skall försöka förklara varför.

Vad är egentligen målet med Taizé-brödernas verksamhet? De två tongivan-

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

Klipp ur svensk kristen dags- och veckopress under hösten i år. Många är rapporterna om Taizé-mötet i Uppsala, dock helt utan kritisk granskning.

de ledarna har under en följd av år varit Roger Schutz och Max Thurian och man behöver inte läsa långa stycken i deras skrifter förrän man börjar undra om de verkligen bör betraktas som protestanter. För några år sedan stod den ene alltså kvar som medlem i den Reformerta kyrkan medan den andre bad om att få bli struken. Schutz besökte Rom under Vatikankonsiliet och yttrade då följande: "Jag är övertygad om att detta konsilium (kyrkomöte) är en speciell Guds nådeshandling. Det är Gud som i sin barmhärtighet för oss ut av fyra seklers mörka historia av opposition, motreformation och anti-katolicism."

Ja, tänk att en protestant kan betrakta protestantismens fyrahundraåriga historia som en tid av mörker! Var det inte snarare påvekyrkans avlatshandel, helgonkult och vidskepliga bruk som fört Europas folk in i ett stort andligt mörker? Och i den mån reformatörerna troget förkunnade evangeliets budskap var de väl hellre ljusbärare än mörkmän!

Vi kan kanske säga att Taizé på ett sätt representerar en ny religion, där enhet och försoning mellan de stora religionssystemen betraktas som det högsta goda. Är detta verkligen en ny religion? Ja, aldrig förr har man talat så mycket om vilken skandal kyrkosplittringen är. Taizés

budskap är att det är denna splittring som är orsaken till den sekularisering och avkristning som skett i en stor del av Europa.

Genom enhet och försoning skall en ny tid komma. Och naturligtvis är vi alla överens om att enhet och försoning verkligen är två mycket vackra ideal. Men vad menar egentligen Taizé-bröderna med dessa uttryck? I ett föredrag för några år sedan fördömde Taizéledaren Max Thurian i mycket stränga ordalag protestanternas evangelisationsarbete i katolska länder. Han använder då det snarare nedsättande uttrycket "proselytism". Att vinna proselyter är ju att vinna anhängare och det är inte alls detsamma som att försöka föra människor till frälsande tro på Kristus.

Max Thurian menar att evangeliska kristna som missionerar i katolska länder absolut inte bör föra folk till sina egna församlingar. Det måste ju då resultera i att dessa församlingar ganska snart dör ut och förviner! De har alltså inget existensberättigande! Thurian samlade till och med en grupp pastorer och bad dem skriva under ett löfte om att avstå från all proselytverksamhet.

Den katolska kyrkan har ofta under historiens gång bedrivit proselytverksamhet genom utpressning, intriger och

förföljelser. Den sidan av saken tas inte upp av klosterbröderna i Taizé. Taizé-brödernas negativa syn på evangelisk verksamhet i katolska länder kan bara uppfattas som en önskan att samla allt och alla i den katolska moderkyrkans sköte.

Taizé är ursprungligen ett protestantiskt kloster men med typiskt katolska ideal. Taizé är ett av de starkaste uttrycken för de genomgående katolska tendenser som gör sig gällande inom protestantismen. Klosterbröderna i Taizé avger löfte om fattigdom, kyskhets och lydnad, precis som katolska munkar gör. Detta spartanska liv, där man avstår från all egen äganderätt och vanligt normalt mänskligt samliv, kan förefalla beundransvärt. Men det för lätt till trældom under människobud som man uppfattar såsom varande gudomliga.

Kolossierbrevet talar om dessa olika försakelser som ett "självvallt gudstjänstliv" och säger att de i sig själva är utan värde, utan förtjänst och ger inga meriter. Klosterbrodern Max Thurian, lovpri-sar celibatet lika varmt som vilken katolsk teolog som helst. I det sammanhanget tar han Jungfru Maria som exempel. Hon förblev jungfru trots att hon blev mor, säger han. Detta är typisk katolsk tankegång. Enligt Nya testamen-

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

tets texter ingick ju Maria verkligen äktenskap med Josef och födde flera barn till världen efter Jesu födelse. Detta förnekas av katolikerna och således också av Taizé.

Bikten betraktas som ett sakrament av klosterbröderna i Taizé. Biktfadern ger absolution (syndaförlåtelse) i kraft av sin ordination. Detta är en romersk-katolsk syn på saken och låter mer än förbryllande då den framförs av personer som ursprungligen kommer från den kalvinistiska reformerta kyrkan. Man borde ha citerat Calvin som skrev följande om bikten:

”Varje gång en syndare omvänder sig får han förlåtelse. Den som lägger något till denna sanning tar inte bort syndabördan men binder Guds barmhärtighet. Öronbikten är orsak till så mycket fördärv i kyrkan att den borde avskaffas.”

Vad tänker bibeltroende kristna ledare i Europa om Taizé? En av de mest kända kristna ledarna i det fransktalande Europa under det senaste halvsekle var utan tvekan doktor *Rene Pache*. Han skrev en gång en uppmärksammas bok vars titel jag faktiskt har lånat som överskrift till den här artikeln. Den hette alltså: ”Katoliserande tendenser inom protestantismen,” där Taizé fick en framskjuten plats. För dem som inte vet vem Rene Pache var kan jag nämna att han i många år var en uppskattad lärare på Emmaus Bibelinstitut i Schweiz. Han skrev många böcker, av vilka flera är översatta till engelska och utgivna på Moody Press i Chicago, vilket säger en hel del om hans goda namn och rykte rent internationellt. Två böcker av Rene Pache finns förresten också på svenska: ”Livet efter detta”, som jag själv översatte 1968, samt ”Bibels auktoritet och inspiration”, översatt av pingstmissionären Carlo Johansson, två verkliga guldgruvor som det tyvärr är svårt att få tag på idag.

Även om nu Rene Pache har gått ur tiden är det intressant att läsa vad han för några år sedan skrev om Taizé. Och då jag nu hänvisar till honom bör vi hålla i minnet att han under många år var en av de mest aktade teologerna med grundmurat förtroende inom alla evangeliska och bibeltroende kretsar både i Schweiz, Frankrike och Belgien.

Taizé är en liten landsortsby i Bourgogne omkring 40 mil sydöst från Paris. Där bor det cirka 150 personer.

Rene Pache plockar fram en mängd citat från tidningar och böcker, där både klosterbröderna från Taizé själva kommer till tals och där andra uttalar sina åsikter. Sedan sammanför han det hela i olika kapitel och uttrycker sin oro inför dessa katolska tendenser inom protestantismen. ”Vart bär det hän?” frågar han till slut och fortsätter: ”Så fort som det nu går kommer vi snart att få se det. Må vi verkligen ta varning av detta och liksom apostlar och reformatorer hålla fast vid den sanna universella församlingen som är sanningens stödjelare och grundfäste i tiden.”

Den eminente professorn i Strassbourg, *Roger Mehl*, sade för flera år sedan att allt fler medlemmar av den reformerta kyrkan i Frankrike betraktade Taizé med misstro men att däremot den katolska kyrkan ansåg Taizé som ”sitt”. Parispastorn *Edmond Itty*, också verksam på Martinique samt den kände schweiziske skribenten *Gabriel Mutzenberg* betraktar Taizé som en fara för hela den bibeltroende kristenheten. Stämmingsfull liturgi men ett otydligt budskap.

Taizébröderna utför sin mässa och sina ceremonier iförda vita kläder. En gudstjänst kan vara upp till tre timmar. Den består växelvis av bön och sång. Taizé har gett upphov till en liturgisk förnyelse inom protestantismen och har utan tvekan bidragit till att utsudda gränsen mellan katolskt och protestantiskt tänkande. Talet om enhet och försoning plus en avslappande atmosfär lockar människor till deras mässor.

I ett land som Sverige har folk praktiskt taget aldrig konfronterats med ett genuint katolskt tänkande och ser där-

för inga faror i det. Protestantismen i vårt land är heller inte renodlat bekännelse-trogen idag. Taizé-bröderna behöver därför inte slösa mycken tid på att övertyga svenskarna om att man inte skall vara anti-katolsk och inte heller alltför övertygad protestant. Det räcker med stämmingsfull liturgi för att folk skall trivas i deras gudstjänster. Det kan till och med se ut som om Taizé-rörelsen är på väg att bli ett forum för all slags religiositet, där man undviker att tala om skillnader och olikheter och bara framhäver de vackra idealen enhet och försoning.

I en tid då både lärofrågor och etiska frågor bagatelliseras alltmer är Taizés enhetsförkunnelse tilldragande - även om den är konturlös. Innerst inne tror jag att Taizés framgång beror på människors behov av mystik och att få en andlig dimension i sina liv.

Den krassa materialismen har spelat ut sin roll. Folk behöver något mer för att orka leva vidare. De protestantiska kyrkornas torra liberalteologi, som mestadels består i bortförklaringar av det övernaturliga har skapat ett andligt vakuum. Underhållningsmentaliteten i en del av de gamla väckelserörelserna tillfredställer inte heller människors djupa andliga behov.

Personligen är jag övertygad om att det bara är förkunnelsen om storheten, härligheten och den frälsande kraften hos Jesus Kristus själv som är det enda svaret på människors andliga längtan. Hos Jesus finner vi ett nytt liv. Genom Jesus blir vi försonade med Gud och förenade med alla som är bärare av samma liv. Verklig frälsning, enhet och försoning finns bara i Honom och genom Honom. ■

En släkttavla med många skamfläckar

Text: Stina Fridolfsson

I Jesu släkttavla lyfts fram hela historien om människorna i alla deras bedrövligheter, brister och ondska. Varför? Jo, därför att vi ska kunna förstå att det finns hopp och frälsning hur vi än ställt till det och vad som än skett i våra liv.

Jesu släkttavla är mycket anmärkningsvärd.

Låt oss läsa några verser från Matteus första kapitel:

Detta är berättelsen om Jesus Kristus, Davids son, Abrahams son. Abraham födde Isak, Isak födde Jakob, Jakob födde Juda och hans bröder. Juda födde Peres och Sara, och Tamar var deras mor. Peres födde Hesron, Hesron födde Ram, Ram födde Amminadab, Amminadab födde Naheson, Naheson födde Salmon, Salmon födde Boas, och Rahab var hans mor. Boas födde Obed, vars mor var Rut, Obed födde Isai, och Isai födde David, kungen. David födde Salomo, vars mor var Urias hustru..." (Matt. 1:1-6)

Du tycker kanske det är konstigt att lyfta fram en släkthistoria så här, men det är något oerhört inrymt i denna berättelse. När jag gick i skolan hade jag en kamrat vars föräldrar började släktforska. Men när de betalat en hel del och kommit fram till farfars far, så blev det ett abrupt slut på släktforskningen. Det

visade sig att farfars far kom från någon tattarsläkt som de inte ville veta av. Snopet.

När man läser i Bibeln om Jesus Kristus, världens Frälsare, så frapperas man av att den så obarmhärtigt avslöjar vilka han härstammar från. Det var väl ändå inte nödvändigt att nämna Tamar, Rahab och Urias hustru? Det är ju faktiskt skandal. Den som känner till den bibliska historien vet att Rahab, Boas mor, faktiskt var en sköka.

Om Tamar kan vi läsa att hon tvingade till sig barn i ett incestiöst förhållande med sin svärfar. Förr sade man blodsskam. Det här är ju sådant man inte vill tala om när man ska presentera en fin släkt. Rut, som genom Boas togs upp i Israel, var moabitiska. Någon moabit skulle enligt lagen inte på något sätt ha rätt till att upptas i Israel.

Så kommer vi då till David, som födde Salomo med Urias hustru. Det var ju en fruktansvärd synd som David gjorde

sig skyldig till. Förutom äktenskapsbrottet, lät han döda Batsebas man.

Tänk, att Bibeln vågar, Guds ande vågar säga saker och ting rakt upp och ner, utan försköningar! När vi studerar Jesu släkttavla, så lär vi oss att förstå ännu mer hur stor Guds frälsning är. Gud blev människa för att frälsa hela människosläktet. Han föddes in i människosläktet på det mest förnedrande sätt, fastän han var avlad av den helige Ande. Det gavs ju till och med sken av att hans mamma varit både otrogen och lösaktig, för Josef var ju inte far till Jesus.

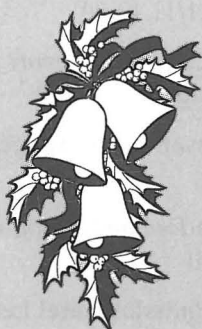
I Jesu släkttavla lyfts fram hela historien om människorna i alla deras bedrövligheter, brister och ondska. Varför? Jo, därför att vi ska kunna förstå att det finns hopp och frälsning, hur vi än ställt till det och vad som än skett i våra liv. Jesus Kristus höll sig inte för god för att födas in i och identifiera sig med en skambelastad släkt, där det försigått både synder och lagvidriga släktförbindelser.

Man förföljde och belackade Jesus – "kan något gott komma från Nasaret" – man hackade på honom för att han umgicks med publikaner och skökor, åt med dem, beskylldes vara frossare och vin-drinkare. Hela tiden anklagades han för att inte hålla lagen, fastän han i sig själv var lagens fullkomning. Tänk om vi kunde lära oss att förstå vem Jesus är!

Paulus skriver:

"Ni har kommit bort ifrån Kristus, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden. Vi däremot väntar i Anden genom tron på den rättfärdighet som är vårt hopp." (Gal. 5:4-5)

Den rättfärdighet som är vårt hopp. I hoppet är vi frälsta, genom tron. Snart kommer han som är vårt hopp för att hämta sin tillhörighet. Vilken underbar verklighet! ■

*Ett varmt tack till våra läsare som uppmuntrat och
offrat under vårt första år med
tidningen Maranata!*

*Redaktionen önskar alla ett gott nytt år 2001 med
Maranata! - Du vår Herre kom!*

Möten och konferenser

Församlingens bibeldagar med församlingens lärare — 4 - 7 januari 2001 —

*"...de voro
alla församlade
med varandra"*

• Bibelstudier • Seminarier • Samtalsmöten • Väckelsemöten

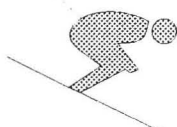
Medv: Tage Johansson, Hans Lindelöw, Robin Widén
tillsammans med församlingens övriga vittnen.

Plats: Bällsta MissionsCenter, Bromma Info: 08-98 56 83

*"Den hemlighet som ligger här är stor
- jag talar om Kristus och församlingen"*

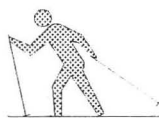
Skolungdomsvecka i Norge!

11-18 februari 2001

I centrum: Möten, bibelstudier och
undervisning.

Anmälning: 0047-22 11 52 88
(Pilgrimsfolket i Oslo)
08-98 56 83
(Maranataförsamlingen)

Plats: Fagerhøi Fjellscole, Norge.
23 mil från Oslo
För: Skolbarn i alla åldrar

Maranataförsamlingens postgiro: 44 10 05-6

**BÄLLSTA
TAXI**
Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

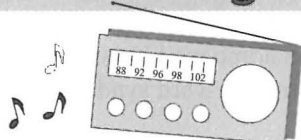
**Arlanda-
Sthlm
350:-**

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Radiosändningar

Stockholm, 88 Mhz

Dagligen 8.00-8.30
Månd. 18.00-19.00
Onsd. 19.30-20.30

*NYHET! Lyssna direkt i hela världen via
internet på Maranatas hemsida!*

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd. 21.00-22.00 OBS! Ny tid!

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd. 21.00-22.00

Möteskassetter

Från undervisningen på Bällsta

Gösta Karlsson

*"Israel, Mellanöstern
och framtiden"*

- ☐ Del 1 Tisd. 21/11 15.00
- ☐ Del 2 Tisd 21/11 19.00

Hans Lindelöw

- ☐ Bibels lära om
dopet Tisd 28/11 19.00
- ☐ Församlingens äm-
beten Tisd 12/12 19.00

Tage Johansson

- ☐ Ta korset på dig
Sönd 19/11 11.00
- ☐ Romarbrevet 10
Tisd 5/12 12.00

- ☐ Jesu tillkommelse Tisd 12/12 12.00
- ☐ Ordet främst! Sönd 17/12 11.00

Robin Widén

- ☐ Ett hem i tiden!
Tisd 14/11 19.00
- ☐ Vetekornets princip
Sönd 26/11 11.00

- ☐ Ljus och värme Tisd 5/12 19.00

- ☐ Stina Fridolfsson Allt till Jesus!
Tisd 14/11 12.00

- ☐ Mikael Eliasson Rättfärdigheten
från Gud Tisd 21/11 12.00

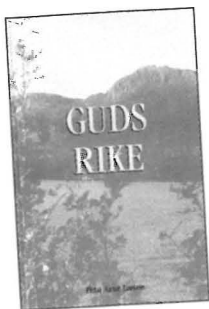
- ☐ Emanuel Johansson Rapport från
Kirghysistan Lörd 25/11 19.00

- ☐ Mikael Eliasson Trons evangelium
Sönd 3/12 11.00

- ☐ Tage Nilsson Den andliga oljan
Sönd 10/12 11.00

- ☐ Väckelse- & missionmöte! Leif
Lövgren m.fl. Lörd 16/12 19.00

Böcker Alla böcker av ARNE IMSEN 50:- + porto

Ännu en bok med Arne Imsens undervisning!

I slutet av 1970-talet hade Arne Imsen en serie bibelstudier om Guds rike. Denna undervisning motiverade en grupp föräldrar att börja hemundervisning med sina barn, och inspirerade församlingens syskon att tillsammans skapa försörjningsmöjligheter. Dessa bibelstudier som nu presenteras i skriften "GUDS RIKE", är aktuella än någonsin!

76 sidor, 50 kr

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Up-penbarelsboken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga. Aktuell apropå krisstödsutredningen (SOU 1998:113)

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukat mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

Månadens kassett

Årsprenumeration 250:-

Väckelsemöten - Bibelstudier - Radioprogram
"Låt Kristi Ord rikligen bo ibland eder!"

Vill Du varje månad ha inspelningar från Bällsta MissionsCenter direkt hemsänt?

Du kanske är hindrad av geografis-

ka eller andra omständigheter att vara med i mötena. Därför vill vi på detta sätt hjälpa dig att ändå få ta del av undervisning, sång och vittnesbörd m.m.

Möteskassetter

Alla möteskassetter 10:-/st + porto

(OBS! En del möten 2 kassetter)

"Det är saligt att samlas i tron!"

Alla möten på Bällsta MissionsCenter finns inspelade på band. Bibelstudier, väckelsemöten, informationsmöten, Guds Ords förkunnelse osv.

I tidningen Maranata har vi ofta att listor över möten från konferenser och bibelskolor, du kan också beställa förteckningar.

www.maranata.st

NYHET! Lyssna på Radio Maranata i hela världen via internet på hemsidan!

Allt material från BMC finns också utlagt på vår hemsida.

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Himlen jublar!
- ☐ Den dubbla strömmen!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer!
- ☐ Det gamla evangeliet

Studioinspelningar

- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ Jesus lever. Hans Lindelöw sjunger egna sånger.
- ☐ Un canto de gratitud. Sånger på spanska av Belkys Rodriguez
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.

Adress

Bällsta Media Center

BOX 201 34

161 02 BROMMA

Tel: 08- 98 56 83

Fax: 08- 98 21 39

E-mail: bmc@maranata.st

Hemsida: www.maranata.st

**Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!
Pg 495 46 24 - 5**

HOTELL

**1/2 landningsbana
från Bromma flyg!**

E. 595:- inkl frukost
D. 715:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma (vid grind B)

08-627 55 55

-För prisets och miljöns skull!

Ett frimodigt vittne

Appell av Margot Nashed

Jag har tänkt på en ung flicka. Det står om henne i andra Konungabokens femte kapitel. Det fanns en man som hette Naaman och han var hövitsman hos den arameiske konungen. En hövitsman är den som är ledare för militären, som befaller om anfall och reträtt och beslutar om strategier.

Konungen var väldigt beroende av honom för rikets välstånd och bestånd och för att de skulle kunna försvara landet mot fienderna.

Nu var det så att Naaman var spetälsk. På ett av sina krigståg hade armén rövat bort en flicka "Araméerna hade en gång dragit ut på strövtåg och som fånge från Israels land fört med sig en ung flicka, som kom i tjänst hos Naamans hustru." (2 Kon. 5:2)

Tänk, en ung flicka som blir bortrövad från sin familj, från sina syskon och sitt hem och kommer till ett annat land, ett annat folk och får arbeta och tjäna där. Man tycker att hon kunde ha varit full av bitterhet, haat och upproriskhet mot Gud. Hon kunde ha känt sig bortglömd, ja, rent värdelös. Men den här flickan hade fått något i sitt hjärta. Hon hade fått tro på Israels Gud, något som bar henne igenom allt och hon kunde vittna om den.

Hon sa till sin matmor: "Tänk om min herre vore hos profeten i Samaria, då skulle han befria honom från hans spetälska." Denna flicka var ingenting här i världen, inte ens

hennes namn är uppskrivet. Hon var bortrövad och ingenting värd. Men trots det var hon frimodig. Hon hade något stort och underbart i sitt hjärta, så hon kunde vittna om detta.

Det är viktigt att vi inte fastnar i något i denna världen, för om vi möter elände, lidanden, svårigheter och prövningar, eller om vi haar rikedomar, framgång och makt så spelar det ingen roll. Vi ska inte fastna i något som kan binda oss, utan vi ska låta Jesus fylla oss så att han kan bli förhärslig i våra liv.

Det är ganska intressant att läsa vidare om hur det gick för den här Naaman. Han blev botad till slut när han lydde. Han fick också uppleva att det finns ingen Gud som är som Israels Gud. Han kom till tro på den ende Guden.

Vad som än händer, vad än som möter oss i denna världen ska vi vittna om Jesus Kristus, vår Frälsare. Vittna om att han är konungars konung och herrars herre. Vi kan lyssna till Guds röst i vårt hjärta och öppna våra hjärtan.

Du som inte är frälst; ta emot Jesus Kristus i ditt hjärta och låt honom bli konung i ditt liv! Vi vet inte vilka tider som ligger framför, men vi har något som bär oss genom allt. Vi har något vi kan dela ut till andra människor. Med den första kärlekens glöd i våra hjärtan har vi något som bär oss genom allt här i livet så att vi kommer hem!